

Козак Пасевич, з тіла якого витягнули 100 осколків, знову отримав поранення, але рветься на фронт

Розповідь про **Хоробре Серце** – на с. 9

Фото з архіву Олександра ПАСЕВИЧА.

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Фото з архіву Сергія ПШАВИ.

Сергій Пшава та його син Олександр біля автомобіля, який у вересні волонтери перегнали на Ямпіль.

«Переганяємо хлопцям на передову автомобілі, а звідти забираємо побиті обстрілами на ремонт»

Співвласник фірми PE PSHAVA S.L., котра займається міжнародними перевезеннями, Сергій Пшава з перших днів повномасштабного вторгнення росії в Україну долучився до волонтерства. За останні два місяці нинішнього року сам особисто їздив на Донеччину – «був за шість кілометрів від лінії зіткнення, де війну і чути, й видно»

Продовження – на с. 6

Сотенного УПА Пантелеймона Хоцевича на псевдо Яр чекісти боялися навіть мертвого

Невідомі сторінки – на с. 12, 10

■ Резонанс

Священника московського патріархату Олександра Колба покарали за богослужіння з ПЦУ за полеглих воїнів

Це було 29 вересня. А в неділю, 1 жовтня, релігійна громада Свято-Марії-Магдалинівського храму української православної церкви (в єдності з московським патріархатом. – Ред.) Волинської єпархії міста Луцька провела парафіяльні збори, на яких було прийнято рішення змінити юрисдикцію та доєднатися до Православної церкви України

«ЦЕРКВА – ЦЕ ЛЮДИ, А НЕ МИТРОПОЛІА ЧИ ЄПАРХІЯ»

Митрополит Волинський і Луцький Нафанаїл у пн тимчасово заборонив у священнослужінні протоієрея Олександра Колба, настоятеля Марії-Магдалинівського храму Луцька. Відповідний указ було опубліковано 29 вересня. Зокрема, в документі йдеться про заборону без права причастя Святих Христових Таїн до повного розкаяння. Також без дозволу керуючого єпархією забороняється перехід в іншу єпархію.

Таке покарання протоієрей

Олександр Колб отримав через те, що 4 вересня взяв участь у богослужінні екзарха Вселенського Патріарха єпископа Команського Михаїла, де також був присутній один зі священників ПЦУ. Варто додати, що під час богослужіння молилися за полеглих воїнів ЗСУ та мирних жителів, убитих загарбниками.

еп-мол елмвсвмвд Цірна в о.лод

« Під час богослужіння молилися за полеглих воїнів ЗСУ та мирних жителів, убитих загарбниками. »

Отець Олександр: «Обурююся тим, що керівництво української православної церкви так і не зробило повного від'єднання від рпц мп.»

Ексклюзивні подробиці – на с. 5

■ Знай наших!

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ.

На відкритті пам'ятника полководцеві стріляли із раритетних гармат.

Керівник СФГ «Нива» Анатолій Маслічук: «Немає землі багатшої, як Україна.»

Фермер, який встановив у селі пам'ятник Богуну, воював в Афгані, а тепер допомагає бити путіна!

– Давай не будемо сьогодні говорити про «Ниву». Все в нас робиться: оремо, сіємо, щось будемо, перебиваємо, печемо хліб, глядімо худобу...Працюємо для Перемоги й для тилу. Жити маємо не хлібом єдиним, треба ще й знати, за що воюємо, – цими словами зустрів мене в селі Лобачівка Берестечківської територіальної громади Луцького району на господарському дворі свого фермерського господарства його власник Анатолій Маслічук. Це своєрідне вітання продовжив настільки просто й гарно, що слів щиріших, щоб розпочати цю публікацію, годі було знайти

Історія про команду, яка кує Перемогу і в тилу, – на с. 7

Пульс тижня**На Волині знову запрацювали кілька сотень пунктів незламності**

Війна триває, тож підстави для таких заходів очевидні

Олена ВОЛИНЕЦЬ

31 жовтня працює 361 пункт – про це повідомив начальник обласної військової адміністрації Юрій Погуляйко. Зокрема, вони забезпечені засобами обігріву, освітлення, живлення для мобільних пристроїв, медичними аптечками та іншим необхідним майном. Також тут можна випити гарячого чаю та перекусити.

«Зважаючи на те, що зберігається загроза атак на об'єкти критичної інфраструктури, маємо бути готові до будь-яких надзвичайних ситуацій, аби волиняни не лишилися наодинці з бідом», – наголосив очільник виконавчої гілки влади Волині.

Нагадаємо, що «Пункт незламності» – це проект, який був ініційований у листопаді 2022 року у зв'язку з масованими обстрілами критичної інфраструктури з боку росії. Їх головна мета – надання допомоги населенню у разі припинення роботи об'єднаної енергетичної системи України, порушення сталої роботи систем життєзабезпечення населення в зимовий період. Загалом у період з 18 листопада 2022-го у ці пункти звернулося понад 17 тисяч волинян.

Навесні пункти незламності Волині перевели у режим «готові до роботи», адже потреба в них зменшилася. Однак з 1 жовтня вони знову запрацювали. ■

За 3000 гривень хотів продати... реактивну протитанкову гранату

Тепер чоловікові загрожує до 7 років позбавлення волі

Ліна ВОГОНЬ

Збувача гранати правоохоронці затримали у селищі Зарічне на Рівненщині. 29 вересня оперативники ВП № 2 смт Зарічне Вараського РВП задокументували злочинну діяльність 48-річного чоловіка, який за 3000 гривень намагався продати боеприпас. На місце події прибули працівники вибухотехнічної служби ГУНП в Рівненській області, які вилучили реактивну протитанкову гранату РПГ 22. ■

На лінії вогню**«Іноді заходили в окопи буквально по тілах убитих – і росіян, і наших»**

Комбат із Волині – про бої під Бахмутом

Олександр ШУЛЬМАН, кореспондент АрміяInform

Серед частин, які брали участь у боях біля цього міста, надзвичайною стійкістю відзначився Луцький міський окремий батальйон територіальної оборони Волинської бригади ЗСУ.

Його командир, підполковник Олександр Адамович, починав службу ще за часів СРСР «строковиком». Після розвалу радянського союзу служив у Національній гвардії України. У званні капітана поїхав у складі миротворчої місії на Балкани.

То була перша зустріч із війною, але, як каже Олександр, «ніколи не думав, що щось подібне відбуватиметься на моїй землі».

2010 року у званні підполковника звільнився, знайшов себе в цивільному житті, а з 2014-го зайнявся підготовкою резервістів. У 2018 році став формувати батальйон тероборони. Формування почалося... з двох посад – командира і начальника штабу. Як пригадує Олександр, спершу вивчали документи, якщо з документів бачив, що людина підходить, то викликали на співбесіду.

– Після спілкування – з чотирьох-п'яти кандидатів відбираю одного й записую собі в резерв. Таким чином, коли почалося розгортання сил ТРО і стало ясно, що попереду велика війна, в мене вже було ядро майбутнього

«Головне – це виконати бойове завдання й зберегти людей».

Наші побратими з інших підрозділів нам не вірили, що ми ТРО, вважали, що це лише така наша легенда.

батальйону. Ми навчалися, їздили на полігони, на початку зими 2021 року провели великі навчання на Волині неподалік кордону з білоруссю – з вертолітними десантами, з переміщеннями підрозділів, мої хлопці навіть імітували роботу НКРСами, – згадує Олександр.

Перед початком широкомасштабного вторгнення росіян, коли вже було ясно, що ймовірність нападу дуже велика, Олександр зібрав особовий склад і сказав: «Якщо почнеться велика війна і не буде зв'язку, то збираємось там-то, робимо те і те».

У номер!**Нетверезий водій влаштував перегони з патрульними**

Інцидент зафіксовано в Луцьку

Ліна ВОГОНЬ

Луцькі поліцейські отримали повідомлення від небайдужих громадян. Ті розповідали, що стали очевидцями, як водій автомобіля Volkswagen порушує ПДР. За словами заявників, керманіч може бути напідпитку.

Невдовзі, близько 22:40, поліцейські помітили цей транспортний засіб на вулиці Об'їзній у селі Рованці та зупинили його. Водій відмовився називати правоохоронцям своє ім'я, не пред'явив і документів на право керування, а після прохання патрульного заглушити двигун чоловік,

навпаки, різко почав рух. Щоправда, від'їхати далеко втікачу не вдалося, незабаром його наздогнали та затримали.

Під час спілкування інспектори виявили в чоловіка ознаки алкогольного сп'яніння, однак проходив освідування у встановленому законом порядку він відмовився. До слова, колись цей громадянин уже притягався до відповідальності за нетверезе водіння.

На керманіча, як інформує Патрульна поліція Волині, склали протоколи за ч. 1 ст. 130 (Керування у стані сп'яніння) та ч. 1 ст. 122-2 (Невиконання вимог про зупинку) КУпАП, а також інші адмінматеріали згідно з вчиненими правопорушеннями. ■

Молдова більше не купуватиме російський газ, бо на європейському ринку ціни нижчі, ніж у Газпрому. Про це заявив міністр енергетики Молдови Віктор Парлік.

Уперше судом ухвалено рішення про виплату винагороди викривачу корупції, яка становитиме 13 млн 299 тис. 950 грн. Як інформує пресслужба ВАКС, викривач Євген Шевченко повідомив про спробу підкупу за \$6 млн керівників антикорупційних органів у 2020 році.

Фотофакт

Фото пресслужби ГУ ДСНС України у Волинській області.

Майор Віктор Мартинчук навіки залишився 44-річним...

На Ковельщині вшанували пам'ять вогнеборця

На фасаді 16-ї Державної пожежно-рятувальної частини селища Стара Вижівка відкрили меморіальну дошку на честь Віктора Мартинчука, який загинув у ДТП, їдучи за викликом гасити пожежу

Василь КІТ

Майор Віктор Мартинчук очолював цей підрозділ із 2004 до дня своєї трагічної загибелі у 2009-му. Йому

Уякусь мить його обличчя кам'яніє.

– Інколи ми заходили в окопи буквально по тілах убитих – і росіян, і наших. А це березень, то мороз, то відлига, бруд, глина, вода... Вогонь з боку росіян був таким щільним, що ми не завжди мали можливість викинути трупи з відбитих у них окопів. росіяни не жаліли нічого – гатили з ПТКРів навіть по двох-трьох солдатах. Ми через той дріт ходили нормально не могли – так густо він лежав на землі й плутався у ногах. І постійний вогонь, контузії, поранення... Було дуже тяжко. Поранених інколи несли по три-п'ять кілометрів на руках, бо ніяка техніка не могла пройти до позицій. Але жоден із бійців не відмовився від виконання бойового завдання, незважаючи на те, що це були ще вчора цивільні люди, а не кадрові військові, – згадує підполковник Адамович.

У тяжких умовах постійних боїв батальйон не тільки утримував позиції, а й пройшов уперед на півтора кілометра й утримував нові позиції до ротації – більш як сто днів. «Наші побратими з інших підрозділів нам не вірили, що ми ТРО, вважали, що це лише така наша легенда», – з усмішкою кажуть бійці з батальйону.

Сьогодні підрозділ тримає оборону на іншому напрямку.

– Ми зараз на передових позиціях. Зариваємось в землю, мінуємо, обстрілюємо ворога, не даємо йому накопичити сили для прориву, водночас готуємось до нашого наступу, щоб звільнити від окупантів ще одну частину нашої землі. Ми постійно проводимо бойову підготовку, ротуємо бійців, що стоять на нулі. Головне, що я вважаю – це виконати бойове завдання й зберегти людей, – говорить офіцер. ■

було 44 роки... На знак пам'яті про колегу меморіальну дошку відкрив заступник начальника Головного управління ДСНС області Костянтин Романчук. Дружина загиблого вогнеборця Світлана покляла квіти своєму тепер уже небесному захиснику. Він завжди буде з нею та зі своїми колегами у світлій пам'яті як хороша людина, віддана обраній справі – служити державі та її громадянам для їх захисту від пожеж і надзвичайних подій. ■

Газета **«ВОЛИНЬ»** НОВА

ЗВЯДКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)
- ✓ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ СГПП «РАТЬ» (директор Віктор ШУМСЬКИЙ)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ Берестечківська міська рада (голова Ігор ГРУДЗЕВИЧ)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НІКОНЮК)
- ✓ ПОСП імені Шевченка (директор Андрій ТУРАК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)
- ✓ Підприємець Карает АСАТУРЯН (м. Горохів Луцького району)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» (директор Юрій ЄЛЕВА)
- ✓ ТОВ «Агросвіт-Волинь» (власник Євген ШЕЛЕПІНА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 066 1338688.

Герої не вмирають!

Малюк ніколи не побачить татка, але знатиме, що він у нього Герой!

Напередодні Дня захисників і захисниць України у загиблого в двобої з ворогом воїна Станіслава Солов'я з Каменя-Каширського народився син. За його щасливу долю, мирне небо і ясне сонце віддав життя його батько

Фото з сімейного архіву родини Солов'їв.

Дружина Станіслава Лілія дізналася, що при надії, ще під час служби коханого у війську.

Вже коли був на військових позиціях, Стасу дали кількаденну відпустку для реєстрації шлюбу.

Станіслав один з усього підрозділу поклав життя, щоб мали змогу жити інші.

Леся МІНІБАЄВА

НЕ ТРИМАВ У РУКАХ ЗБРОЇ, А СТАВ ВОЇНОМ

Війна забрала у Валентини Соловей найдорожче – старшого сина Станіслава. У боях із рашистами він загинув на Донеччині п'ять місяців тому. Стас був надійною опорою для усієї родини. Тепер рідним дуже важко адаптуватися до нової реальності та знайти новий сенс у житті.

– Втім, якось треба тамувати біль, який нікуди не зникне, підвестися на ноги та робити щось корисне заради його честі. Мозок досі відмовляється вірити, що сина немає серед живих. Син був благородним, а тому пішов нас захищати. Він був здібним, швидко опановував знання, що стосувалися електроніки чи техніки, будівельної сфери чи комп'ютерних технологій. Не стала винятком і військова служба. Стас у стилі терміни опановував сучасну зброю. Не будучи офіційно призваним до війська, їздив на полігон відпрацьовувати навички стрільби, з підручних засобів міг змайструвати рацію, разом із хлопцями виготовляв плітоноски. Він сам додумався пошити із рятувальних фольгованих ковдр плащі для військових, бо, зодягнувши таку накидку з каптуром, солдат ставав невидимим для ворожого тепловізора, – розповідає пані Валентина і силкується стримати сльози, що

вже забриніли в очах...

У тому, що Стас піде воювати, рідні не мали й сумніву. Він з дитинства дорослішав не за роками, любив Україну, як мати любить власне дитя. Тож без вагань залишив свої дані у військоматі, хоч свого часу строкової служби не проходив за станом здоров'я.

– Коли розпочалось повномасштабне вторгнення, – відтворює хронологію подій мати Героя, – Стас проживав у Києві зі своєю ще тоді цивільною дружиною Лілею. Із першими вибухами у столиці діти, нашвидкоруч зібравши речі, поїхали на Житомирщину до батьків невістки. Саме там син зіштовхнувся з жахами війни. З місцевими тероборонівцями йому

довелося проводити «зачистки» після захоплення російськими кількох сіл області. Не мав військового досвіду, не тримав у руках зброї, але став воїном. За рекомендаційним листом він вступив до лав 59-ї бригади, 11-го батальйону роти вогневої підтримки протитанкового взводу. Навесні син планував одружитися зі своєю дівчиною. Але війна несподівано перервала їхні задуми. Вже коли був на військових позиціях, Стасу дали кількаденну відпустку для реєстрації шлюбу. Через тиждень після одруження воїн загинув у нерівному бою. Якби Стас у складі зведеного підрозділу не вийшов на підмогу, то наших воїнів противник міг би взяти в кільце. Відбиваючи атаки ворога, Станіслав один з усього підрозділу поклав життя, щоб мали змогу жити інші.

ЗАВДЯКИ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ЛІКАРІВ ЛІЛЯ ПІСЛЯ ІНСУЛЬТУ ЗМОГЛА ВІНОСИТИ СИНА

...Незважаючи на переживання, переоцінку цінностей, ставлення друзів і недругів, стійкість родини загиблого Героя вражає до глибини. Ангел обійняв своїми крильми Стаса в день народження молодшого брата Ілля, середнього в сім'ї. У день свого повноліття Ілля ховав свого наставника, порадника. Хлопець довго не міг змиритися із втратою. Він рідко виходив на вулицю, не спілкувався з друзями. Ра-

зом із тим розумів, що як би боляче не було, але треба жити. Жити за себе, за матір, за молодшого брата, за воїнів, знаходити сили та ресурси в повсякденній рутині та бути корисним для інших. Свій намір Ілля реалізував, доєднавшись до команди волонтерів «Незламні». Відомі в Україні та за її межами добровільці облаштовують пункти незламності в містах, які постраждали від бойових дій. Нині із благодійною місією Ілля перебуває у прифронтовому Вугледарі.

Сім'я Солов'їв відома в місті своєю багатолітньою волонтерською діяльністю. Завдяки їхнім зусиллям було придбано чимало військового обладнання, амуніції... Більше року впродовж кровопролитного протистояння за ініціативи Валентини небайдужі господині міста та вона сама випікали тонни кондитерських виробів.

Через тиждень після одруження воїн загинув у нерівному бою.

А її наймолодший син Яромир разом зі своїми друзями-школярами реалізував смаколики задля потреб Збройних сил України. За хорошу роботу діти отримали грамоту від генерала Залужного. Не шкодували члени родини при цьому не лише фізичного ресурсу та власних коштів, але й займалися логістикою, організували благодійні збори, закликаючи людей долучитися до благодійної справи – підтримати армію. Зокрема, для 59-ї механізованої бригади ЗСУ допомогли придбати автомобіль, дрони, старлінки ще до того, поки син Станіслав став її бійцем.

Як стверджує з власного добродійного досвіду Валентина, військовим важко без волонтерів, і, щоб хлопці не зламалися, їм треба постійно допомагати, аби якомога швидше виграти цю війну.

...Дружина Станіслава Лілія дізналася, що при надії, ще під час служби коханого у війську. Від переживань за чоловіка нерви молодій жінки – майбутньої матері – дали збій: у Лілі стався інсульт. На щастя, завдяки професіоналізму лікарів вагітність вдалося зберегти. А 25 вересня у мужнього воїна народився син. Горі і щастя сталося в родині в один рік. На жаль, малюк ніколи не побачить татка, але знатиме, що він у нього Герой!

Станіслав Соловей із гідністю виконав свій громадянський обов'язок, тому рідні, близькі та ті, хто знав бійця, просять підписати петицію до Президента України про присвоєння Стасу звання Героя України посмертно. ■

Погляд

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА,
журналістка, блогерка

Що не так із моделлю «сильного президента»?

Компанія Deloitte Ukraine виклала повну версію за участю віцепікера Олександра Корнієнка зі «Слуги народу». І – ні, то не була обмовка про сильного президента

Там була думка про те, що модель із сильним президентом, на думку віцепікера, могла б зняти деякі проблеми, які існують зараз на рівні місцевого самоврядування. Знову наступ на децентралізацію?

Пряма цитата Олександра Корнієнка: «Тому що коли ми говоримо про взаємодію центрального і місцевого рівня, сильний президент через своїх призначених префектів, як у Франції, чи керівників обласних адміністрацій, може здійснювати нагляд за діями місцевого самоврядування. Тоді питання брукувки за кілька років відійде».

Дуже шкода, що Корнієнко прогулював уроки історії і не розуміє, звідки у Франції взялась нинішня модель.

Це держава, де правила одноосібно могутні монархи. Розрив між верхівкою і низами привів до Великої революції. Саме у вирі кривавої боротьби народилась перша Конституція. Був період Наполеона. І знову зміна системи через жадібність оточення та родичів Наполеона. Довелося пережити криваву Першу світову війну і втратити мільйони здорових і плідних чоловіків. Потім загратися у пацифізм, не готуватися до Другої світової війни належним чином – із розрахунком на новий тип війни. Далі – жахлива окупація, кепкування з французів. Звільнення Парижа силами союзників із третіх країн.

Сучасна французька політична система – це спадок Шарля де Голля. Вона недосконала. Власне, тому низка останніх президентів мали терміни за корупційні справи і підозри в сумнівних зв'язках.

Однак це – французька історія. Там уже давно усталена демократія. Це передова економіка світу, яка на одних предметах розкоші і моди виторгнує скільки, скільки становить наш річний бюджет. Це ядерна держава, мати ЄС і НАТО. І тому вона перетравить навіть президента-ідіота.

Що далеко не факт із нашим зеленим цирком.

Окрім того, ми країна-республіка з традицією рад, зборів і дискусій. І наш шлях – це коаліції і бої партій за кращі місця в уряді. Конкурентність і баланс.

Щиро сумую за часами, коли журналісти лежали десь у фое партійних офісів і ловили Яценюка, Гройсмана, Юлю та інших з питаннями: що там із розкладкою по уряді. ■

Українська «Армія дронів» минулого тижня уразила рекордну кількість російської артилерії – 69 гармат і 17 самохідних артилерійських установок. Про це заявив віцепрем'єр з інновацій, міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. А в Головному управлінні розвідки підтвердили, що українські дрони атакували Смоленський авіазавод, де виробляли ракети Х-59. Три з чотирьох бойових безпілотників завдали значних пошкоджень виробничим потужностям військового підприємства держави-агресора, порушено процес виробництва ракет Х-59 різних модифікацій. Тим часом Служба безпеки України затримала у Києві агента фсб рф, який хотів вступити до школи «Армії дронів», щоб шпигувати за українськими військовими.

30 вересня на дострокових парламентських виборах у Словаччині перемогла проросійська партія Smer-SD Роберта Фіцо, яка набрала 23,29% голосів виборців. Він виступає за те, щоб не передавати Києву озброєння.

Болгарія також припиняє в'їзд російських автомобілів на територію держави. Наразі усі країни Балтії заборонили в'їзд авто з номерами рф. Аналогічне рішення ухвалили Польща, Фінляндія та Норвегія.

Від початку великої війни сапери очистили майже 10 тисяч гектарів сільськогосподарських угідь.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій ПЕТРОВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;
Володимир САМОЛЮК – боєць родом із села Журавлине, що на Старовихівщині (проживав на Кіровоградщині);
Валерій ЗУБЧИК – боєць із селища Шацьк;
Валерій БОРСУКОВ – боєць – колишній мешканець міста Володимир (похоронений у місті Могилів-Подільський);
Анатолій МОСОРУК – боєць із міста Луцька;

Артур НОВОСАД – боєць із села Дуліби, що на Турійщині;
Сергій МЕЛЬНИК – боєць із села Куликовичі, що на Маневиччині;
Олександр СВИСЬ – боєць із села Лютниче Володимирського району;
Олександр ЯНУЛЬ – боєць із селища Цумань;
Віктор ШВАЙКО – боєць із села Міжгайці, що на Любешівщині.

Кількість ракетних ударів росії по Україні протягом останнього року (по місяцях): жовтень – 191 ракета, листопад – 183, грудень – 236, січень – 94 (72), лютий – 111 (95), березень – 78 (48), квітень – 27 (23), травень – 205 (154), червень – 213 (160), липень – 159 (89), серпень – 131 (110), вересень – 117 (92). У дужках зазначено кількість ракет Калібр, Х-101/555, які є основою масових залпів. С-300 до цієї статистики не входять.

Ніхто з корупціонерів не сяде за ґрати. Судді Вищого антикорупційного суду затвердили угоду у «справі Злочевського» між прокурором САП та колишнім першим заступником начальника ГУ ДПС у Києві Миколою Ільяшенком – останнім обвинувачем у справі про спробу підкупу за \$6 млн керівників антикорупціонерів. Як інформує Центр протидії корупції, обвинувачений визнав себе винним у шахрайстві та співучасті у наданні хабаря. Ільяшенку призначили п'ять років умовно без конфіскації майна. Окрім умовного строку, Ільяшенко заплатить 50 млн грн на «Армію дронів».

■ Прямая мова**«Треба розмінувати територію? Кинули зеків»****Найяскравіші за тиждень думки і цитати**

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ, про те, чому, попри сподівання кремля, Україна завжди матиме чим воювати:

«росія помиляється, якщо думає, що може «перечекати» військову допомогу Україні. Україна буде тільки сильнішати, а російська агресія провалиться».

Ми не просто ведемо зброю в Україну. Ми нарощуємо внутрішнє виробництво та спільне виробництво з партнерами в НАТО і за його межами».

Олександр КОЧЕТКОВ, політтехнолог, вважає, що воювати доведеться усім:

«Через війну доведеться пройти майже всім, хто здатен тримати зброю. І будуть величезні втрати – людей, промисловості, інфраструктури, житла. До цього треба готуватися – свідомо, без паніки і розпачу. Пам'ятаючи: війна й обопільна ненависть зайшли так далеко, що при капітуляції України ворог нас не пожаліє і знищить по максимуму (у геноциді його вже звинуватили, то чого стримуватися?)».

Віктор ТРЕГУБОВ, журналіст, політик, війн ЗСУ, про себе на війні:

«Мені соромно про це говорити, коли довкола стільки жаху й печалі, але всередині себе я справді радий, що нашому поколінню випало виправляти тисячолітні помилки. Що ми маємо шанс перемогти одне з найбільших зол у світовій історії й точно найбільше в наш час. Що ми буквально рятуємо планету».

Я щасливий жити саме в цю епоху. Я щасливий бути в найгероїчнішій армії людства. Я щиро не розумію людей, які свідомо втрачають цей шанс. Ви збираєтеся жити вічно? Розумію, я теж. Але я не хочу жити нудно. Для мене абсурдна сама ідея їхати кудись працювати, хоч далекобійником, хоч айтівцем, коли можна битися із драконами. Драconi страшні, але безсенсовне існування страшніше».

Петро КУЗИК, командир батальйону «Свобода», про «м'ясні» штурми росіяни:

«Більшість російських зеків не доживають до першої зарплати. Їх росія майже не обліковує, не збирає тіла. Бездонна яма для того, щоб набрати м'яса».

Полонені реально розповідають про загороджувальні загоны, які йдуть позаду тих, кого відправляють штурмувати позиції. росія закидає трупами поля, але це приносить їм користь. Втратили купу людей, але натомість нанесли на карти наші вогневі точки. А далі їхня артилерія більш точно вражає наші позиції. Треба розмінувати територію? Кинули зеків».

росія веде війну антилюдськими методами. Як щодо українців, так і до своїх людей. Це суть росії – звикли так воювати сотні років».

Як ВАЛЕТОВ, письменник, про те, скільки триватиме війна:

«На нас чекає довга війна. Можливо, що її нинішня гаряча фаза триватиме понад п'ять років (ми вже воюємо з 2014-го, просто з різною інтенсивністю), але не виключена можливість, що вона може тривати довше. Крім економіки, промисловості та логістики, ми повинні перевести на військові рейки психіку – інакше нам не вистояти».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про оприлюднення американцями списку реформ, які має провести Україна, щоб і далі отримувати військову та фінансову допомогу від США:

«Поява цього документа свідчить про закінчення медових місяців, коли зброю нам давали за емоційні промови. Промови уже мало. Український істеблшмент краде так багато, що донори реально задумалися, для чого їм фінансувати Бойка, Шуфрича, Шурму і жирнішу рибку. Донори хочуть допомогти Україні, а не кормити покидьків, що крадуть у вдови і солдатів».

Мирослава БАРЧУК, журналістка, вважає, що українізація не буде легкою та швидкою:

«Я навчалася в російській школі і дуже реготала разом з усіма, коли ми в україномовному підручнику з ботаніки побачили слово «маточка». А ось слово «пестік» я (вдома україномовна дитина) вважала не смішним, а цілком нормальним і своїм».

У процесі деколонізації у мільйонів людей відбувається те саме з прийняттям української культури, української рефлексії як власної. Нам лише здається, що шлях до маточки легкий. Насправді ні, це складний і повільний процес, навіть попри те, що російські ракети його пришвидшили в рази».

Масі НАЙЄМ, військовий, адвокат, про проблеми поранених солдат:

«Для ветеранів війна після поранення не закінчується. Вони продовжують свою боротьбу за поважне ставлення держави до них. Для них це боротьба не лише за пільги, якісне лікування та реабілітацію, а й за власну гідність. Дослідження показало багато проблем під час взаємодії поранених із державою – під час проходження ВЛК, реабілітації, адаптації. Ветеран очікує, що отримає турботу та лікування, а його заплутують бюрократичною тяганиною і вимотують сили чеканням – на рішення комісії, виплат, реабілітації».

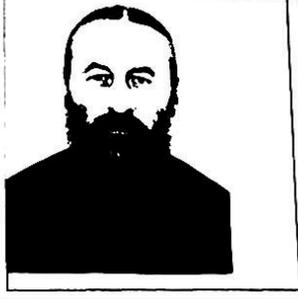
Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA**■ Політична кухня**

Фотоколлаж із сайту 24tv.com.ua.

1 Березовский Орест Владимирович
 Источник информации: СПО СК: АС "Российский паспорт"

1.1 Основная информация

1.2 Документы

1.2.1 Паспорт гражданина Российской Федерации

Серия 4502 № 470210	20.03.2002	—	Действителен
(срок действия)			
дан:	20.03.2002. 772-070 ПИВО ОВД РАЙОНА СЕВЕРНОЕ БУТОВО	(дата выдачи, подразделение)	

Журналісти-розслідувачі виявили, що попри те, що митрополит Онуфрій народився у Чернівецькій області, він же у 1990-х мав російське громадянство.

«Заборона рпц – це частина нашої майбутньої Перемоги»

Щотижня СБУ інформує про нові факти співпраці з ворогом представників упц мп, які тримають схрони зброї, розповсюджують заборонену літературу, моляться за путіна, складають списки патріотів і передають їх окупантам, мають нагороди рф і працюють під прикриттям у рясах

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»

Московські попи відмовляються відспівувати загиблих на фронті Героїв, працюють навідниками, здаючи ворогу чутливу інформацію про нашу інфраструктуру і військові об'єкти, та виправдовують рф, яка розв'язала страшну війну проти України.

Здається, які ще потрібні факти, аби назавжди заборонити цю філію фсб? Але й досі рпц комфортно почувається в Україні, маючи покровителів у найвищих владних кабінетах.

Нещодавно голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук в інтерв'ю «Радіо Свобода» голосливно заявив, що наразі в парламенті немає голосів на прийняття так званих церковних законів. Одкровення пана Стефанчука викликали обурення в суспільстві й серед самих депутатів. Насправді немає не голосів, а політичної волі Банкової. Саме від її настроїв і позиції залежить порядок денний нинішнього парламенту.

Очевидно, що мова йде не про релігійний контекст – наразі це питання національної безпеки України. Це підтверджують і численні кримінальні провадження, відкриті СБУ за фактом колабораціонізму московських попів. І тому це історична місія нинішнього складу парламенту – припинити існування ідеологічної організації країни-окупанта в Україні.

Саме тому в листопаді 2022 року «Європейська Солідарність» разом із колегами з інших фракцій зареєструвала законопроект про

заборону рпц на нашій території. На кожній погоджувальній я як співголова фракції вимагаю внести цей проект у порядок денний сесії. Але робота ВР зараз не публічна, тож суспільство навіть не здогадується, яку позицію займають депутати з різних питань. А спікеру тому легко маніпулювати про відсутність голосів...

Ключовою причиною (неприйняття законопроектів про заборону рпц. – Ред.) є не відсутність голосів у парламенті, а відсутність політичної волі Зеленського та його Офісу, які не ухвалили остаточного рішення, що робити з рпц. В Офісі Президента й досі панує маніакальне несприйняття попередників, а ПЦУ там вважають «церквою Порошенка» й вагаються, чи варто її посилювати.

У 2019 році команда нинішнього Президента відверто знущала-

об'єднати ПЦУ і рпц в нову УПЦ і отримати Томос, де буде підпис і прізвище Зеленського. ОП навіть гінців до Вселенського Патріарха направляли – прозондувати ґрунт.

Влада й досі розглядала рпц як свою електоральну нішу, тому не хотіла остаточно сваритися з московськими попами. Й це одна з причин, чому законопроект про заборону рпц не виноситься на сесію.

Ще одна причина, якою влада аргументує зволікання із церковними законами – це реакція наших союзників, які чутливо ставляться до прав людини й свободи совісті. Під час міжнародних зустрічей наші партнери висловлюють занепокоєння можливими наслідками заборони рпц. Але донедавна наші партнери і танки нам не давали, й про літаки говорили, що це неможливо. А в 2014-му

« 3 партнерами треба працювати, пояснювати і доводити, що мова тут не про свободу віросповідання, а про національну безпеку, що рпц – це філія фсб, а не церква, а кіріл – це військовий злочинець, а не патріарх. »

ся над гаслами свого опонента «Армія. Мова. Віра», пропонуючи суспільству легкі відповіді на питання війни і миру.

Час довів, що без сильної армії неможливе саме існування України, а фундамент держави базується на патріотизмі й повазі до нашої історії, традиції та культури.

Щодо мови – в суспільстві теж дійшли консенсусу стосовно її важливості, нарешті усвідомивши лицемірну й кровожерливу ідеологію «русского міра» про «граніци росії там, где есть русский язык».

Якщо ж говорити про віру, то новітня історія помісної Православної церкви України почалася з Томоса, отриманого завдяки зусиллям попереднього Президента.

...На Банковій донедавна обговорювали безумні сценарії про новий Томос. Мовляв, треба

вони висловлювали занепокоєння заборону російських телеканалів і «Одноокнальників».

Тож із партнерами треба працювати, пояснювати і доводити, що мова тут не про свободу віросповідання, а про національну безпеку, що рпц – це філія фсб, а не церква, а кіріл – це військовий злочинець, а не патріарх.

...Зараз – визначний момент, з яким Зеленський справді може увійти в історію. Треба заборонити рпц. Голові Верховної Ради не варто гадати на кавовій гуші, чи є на це голоси. Треба просто попрацювати зі «слугами», які, як свідчить досвід попередніх 4 років цього парламенту, голосують за все, що їм спускають з Банкової.

Заборона рпц – це частина нашої майбутньої Перемоги. Прийшов час її наблизити. ■

1 жовтня українські ударні дрони атакували російський Смоленський авіазавод, де виробляють ракети Х-59. Три з чотирьох бойових дронів влучили в ціль, завдавши значних пошкоджень виробничим потужностям військового підприємства держави-агресора.

Польща передала Україні перші танки Leopard, які були відремонтовані на заводі Бумар-Лабенди. Компанія Polska Grupa Zbrojeniowa, що проводила ремонт, також наголосила, що постійно розширює співпрацю щодо поставок українській стороні боєприпасів, запасних частин і обслуговування обладнання.

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Фото із сайту prm.ua.

Загальна вартість подарованої техніки та обладнання 26 вересня – майже 55 мільйонів гривень.

У свій день народження Порошенко привіз рекордну партію техніки на фронт

П'ятий Президент України вважає, що це – найкращий спосіб відзначити особисте свято

Ольга СОКОЛОВА

Потужні тягачі, десятки дронів, оптичні приціли та інше спорядження отримали підрозділи Десантно-штурмових і Сухопутних військ ЗС України.

«Мавіки, мавіки, мавіки... Хлопці радіють їм, як діти», – говорить Порошенко. Квадрокоптери DJI Mavic 3 PRO, які українські військові використовують для скидання боеприпасів на голови русні та ворожу техніку, передали 71-й окремій егерській бригаді, 78-му окремому штурмовому полку, 33-му окремому інженерному батальйону,

«Начувайся тепер, враже!»

3-й окремій танковій бригаді та 15-му окремому мотопіхотному батальйону 58-ї ОМПБР.

А бійці Сил спеціальних операцій отримали більш як три десятки потужних оптичних прицілів Archer. Один такий приціл коштує понад 17,5 тисячі доларів. «Ми зараз передаємо 31 штуку, минулого місяця також передали,

а загалом їх буде 300 штук. Усі наші снайперські групи Збройних сил України будуть мати наші Archer. До речі, Міністерство оборони теж мало б їх закуповувати, а не тільки покладатися на благодійників», – зазначив Порошенко.

Десантники з 95-ї ОДШБ, окрім «Мавіків», отримали і комплекс H10 Poseidon – це 3 «пташки» та пункт управ-

«Ми маємо тримати єдність, причому єдність не навколо Порошенка, або Зеленського, або будь-кого іншого. Єдність ми маємо тримати навколо Збройних сил України».

ління на базі вантажівки DAF, справжні «очі» для далекобійної артилерії. Штурмовики з 78-го полку отримали потужні тягачі Foden та 4 тентованих DAF YA.

Військовим також привезли завжди дефіцитні на фронті шини і радіостанції, передали ще шість лазне-пральних комплексів. «Ми маємо тримати єдність, причому єдність не навколо Порошенка, або Зеленського, або будь-кого іншого. Єдність ми маємо тримати навколо Збройних сил України», – наголосив п'ятий Президент 26 вересня, у свій день народження. ■

■ Пульс тижня

Хтось облив фарбою меморіальну дошку замордованим патріотам України

Інформація про кримінальне правопорушення надійшла до поліції від 37-річної очевидиці

Інна НОВИК

Жінка зазначила, що невідомий чоловік облив червоною фарбою меморіальну дошку на фасаді будинку по вулиці Соборній у Рівному, що присвячена тисячам українських патріотів, які у 1940–1950 рр. були ув'язнені й замордовані більшовицьким та нацистським режимами.

За цим фактом дізнавачі Рівненського РУП розпочали досудове розслідування за ч. 1 ст. 296 КК України.

Поліцейські проводять невідкладні слідчі дії та розшукові заходи, аби встановити зловмисника. ■

У лучанина серед білого дня вилучили 4 гранати

В обласному центрі Волині на вулиці Рівненській працівники управління карного розшуку зупинили 34-річного чоловіка, який, за отриманою оперативною інформацією, міг при собі мати незаконні предмети

Ліна ВОГОНЬ

Під час перевірки документів та проведення поверхневого огляду поліцейські виявили у нього чотири предмети, зовні схожі на бойові гранати «Ф1» та «РГД-5», а також чотири запали до них. Вибухонебезпечні предмети у нього вилучили. За їхнє незаконне зберігання чоловікові загрожує до 7 років позбавлення волі, повідомили у Волинській поліції.

Слідчі за цим фактом відкрили кримінальне провадження. ■

■ Резонанс

Священника московського патріархату Олександра Колба покарали за богослужіння з ПЦУ за полеглих воїнів

Закінчення. Початок на с. 1

Єпископ Михаїл же раніше заявляв, що такі співслужіння сповнюють його радості та надії, що все більше людей розумітимуть хибність, неприродність та упередженість постанов рпц і упц мп про розрив євхаристичного спілкування. Зокрема, він сказав: «Особисто я вірю, що з Божою допомогою поволі скресне крига взаємної недовіри та протистояння в житті православних в Україні. Ми ж радо чекаємо й інших кліриків упц для спільного служіння та молитви, як першого кроку в напрямку умиротворення церковного життя. Чекаємо з повагою та любов'ю, як на братів у Христі та вільних дітей Божих».

А у неділю, 1 жовтня, релігійна громада Свято-Марії-Магдалинівського храму української православної церкви (в єдності з московським патріархатом. – Ред.) Волинської єпархії міста Луцька провела парафіяльні збори, на яких було прийнято рішення змінити юрисдикцію та доєднатися до Православної церкви України.

Про це повідомив «Духовний фронт України». За єдність із ПЦУ проголосували близько 90 відсотків парафіян. Усі присутні є дійсними прихожанами

Фото із архіву родини КОЛБІВ.

Кохання до Ірини – доньки священнослужителя – круто змінило життя Олександра Колба, який був на той час студентом світського вишу.

від початку будівництва храму і добре знають одне одного. Процес голосування, за згодою, зафіксували на відео, щоб це було незаперечним фактом.

Перед волевиявленням отець Олександр нагадав, що він разом із парафіянами тер-

го спілкування із Вселенською Патріархією й іншими Помісними Церквами (службу в церкві він давно правив українською мовою).

«Я засуджую рф, що напала на нашу Україну, засуджую того, хто благословляє і виправдовує

«За єдність із ПЦУ проголосували близько 90 відсотків парафіян. Усі присутні є дійсними прихожанами від початку будівництва храму і добре знають одне одного.»

пеливо чекали на конкретні дії ієрархів упц щодо повного відділення від рпц і ще раз оголосив людям свою позицію та бажання про відновлення євхаристично-

цю війну і релігійно мотивує йти воювати проти України, тобто лжепатріарха Кірила Гундяєва. Обурююся тим, що керівництво української православної

церкви так і не зробило повного від'єднання від рпц мп», – наголосив отець Олександр.

«Церква – це зібрання людей у молитві. Церква – це ви. Ті, які зараз стоять на службі. І не плутайте, будь ласка, церкву із керівним органом: митрополія, єпархія, єпископи. То все є структура, керівний орган. Вони на себе перетягнули назву «церква». Але церква – це люди. Тому як зараз вирішить церква, тобто ви, люди, – так я і зроблю, піду з людьми», – заявив священник.

Він також зазначив, що якщо громада проголосує за те, щоб лишитися в лоні упц, то і це рішення він прийме і свою громаду не залишить.

У своїй промові священник наголошував, що з ПЦУ буде єднання. «Не перехід, не приєднання, а єднання. Єднання дає можливість зберегти свою ідентичність. Нас ніхто не примушує, не спонукає переходити на богослужіння за новим стилем. Ніхто не диктує своїх особливих умов. Ми залишаємося такою громадою, якою були. Тільки міняється юрисдикція», – зазначив отець Олександр...

«ДАЄ ІРИНА МЕНІ ТОЙ ХРЕСТ – І Я ПРОКИДАЮСЯ...»

Протоієрей Олександр Колб не один раз був героєм публікацій газети «Волинь» і її видання «Так ніхто не кохав» як чесний, відповідальний, освічений священнослужитель і сім'янин. Він та його матінка Ірина вже майже 35 років у шлюбі. А в пам'яті 1988-й, коли зародилося кохання до дівчини – доньки священнослужителя, яке круто змінило життя Олександра Колба – на той час студента світського

вишу. І сьогодні він пригадує, як одного разу йому наснився сон, якого ніколи не забуде: «Нібито йду на побачення до Ірини. Ось я вже біля її будинку. Відчиняються двері, виходить вона, в руках у неї – великий дерев'яний хрест. І несе його дуже легко, тримаючи перед собою. Я застиг на місці, слова не можу промовити. А Ірина бачить, що я злякався, і каже: «Не бійся, бери – він легкий». Дає мені Ірина той хрест – і я прокидаюся...». Згодом, уже одружившись, Олександр збагнув, що сон цей був – знаком і на переїзди в його житті – він обере священницький шлях, і на щасливе подружжя не життя.

Перший приход отця Олександра й матушки Ірини – на Рівненщині, у селі Новоріччя. Потім переїхали ближче до Острога. А з 1 січня 1994-го отець Олександр служив у Луцьку – у Покровській церкві, був секретарем Волинської єпархії УПЦ. З 2002 року він – настоятель храму Марії Магдалини в Луцьку, який спорудив разом із громадою.

У Колбів троє дітей. Найстарший Василь уже має сім'ю (після семінарії та академії служить в одному з храмів Києва). Заміжня й дочка Катя. Наймолодша Єва – студентка (вона навчається в одному з вишів Польщі). У подружжя троє внуків. «Коли ми одружувались, – говорив отець Олександр, розповідаючи історію їхнього кохання, – матушка Ірина відкалала: «А що ж буде, як у нас закінчаться всі теми для розмов». Не закінчються ці теми. І не закінчаться. І хрест, який вона вручила мені увісні як символ нашого подружжя, справді легкий» ■.

Усе для фронту, все для Перемоги!

Під час серпневої поїздки у Слов'янськ волонтери переганяли для наших захисників чотири автомобілі.

«Переганяємо хлопцям на передову автомобілі, а звідти забираємо побиті обстрілами на ремонт»

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«ЩЕ З 2014-ГО, ЯК ТІЛЬКИ ПОЧАЛОСЯ АТО, МИ НАЛАГОДИЛИ КОНТАКТИ З ВІЙСЬКОВИМИ»

У робочому кабінеті Сергія Пшави на видному місці – волонтерська відзнака, датована ще 2020 роком. Командування військової частини А2892 «висловлює щирі подяку за вагомий внесок у справу підтримки та допомоги Збройним силам України, активну громадську позицію та небайдужість у скрутний для нашої Батьківщини час». З неї й почалася наша розмова із Сергієм Леонідовичем, котрий живе із сім'єю у селі Пологи, що належить до Рівненської громади Ковельського району, від керівництва якої й довелось почути про цього волонтера.

«Такі підприємці, як і Сергій Пшава, скидаються грошми, розуміючи, що в час війни по-іншому не можна: ти або служиш у ЗСУ, або допомагаєш тим, хто воює за Україну.»

– До 1998 року я служив в органах внутрішніх справ, – розповідає чоловік. – А який конкретніше – в державній інспекції. За станом здоров'я в 2014-му звільнився. І в тому ж році став підприємцем-перевізником. Цей бізнес обрав, зважаючи на близькість до кордону. Зразу було дві-три машини. Тепер їх уже двадцять три (фірма «Любимль-авто» ми із співвласником викупили

за шість кілометрів від лінії зіткнення, де «війни і чути, й видно – якось фосфорна бомба, яка спалає все довкруг, розірвалася за метрів 300–400», про свої враження говорить коротко:

– Війна – це страшно. І навіть чоловіки не соромно в цьому знаються.

Коли мова зайшла про те, як дружина ставиться до його поїздок на Схід України, де небезпечно, волонтер сказав:

– Свариться... А ще як почула, що син заявив: «Я, тату, з тобою теж поїду!» – то довелось заспокоювати її, нібито будемо далеко від зони бойових дій. Правду дружина дізналася, коли ми вже повернулися додому.

У серпневу поїздку на Слов'янськ вирушили батько й син Пшави, а також їхній односельчанин Іван Цвид, котрий раніше був на війні, але вже звільнився за сімейними обставинами й зараз працює на фірмі міжнародних перевезень.

Сергій Пшава із сином Олександром дорогою на Ямпіль, де можна побачити ось такі ракети, що врізалися в землю, але не розірвалися.

«ТАМ, ДЕ ЙДУТЬ БОЇ, ЗОВСІМ ІНШІ ЦІННОСТІ, НИЖ У ЗВИЧНОМУ ЖИТТІ В ТИЛУ»

За словами Сергія Пшави, переважно в дорогу на Схід України вирушають його водії. Тож торік він лише один раз був на Харківському напрямку, коли там уже воював дехто із земляків, котрі раніше служили в 100-й Волинській бригаді («На жаль, багатьох уже нема серед живих»). Тим часом за останні два місяці 2023-го уже двічі їздив на Донеччину.

– У серпні ми переганяли чотири машини під Слов'янськ. Там служить рідич Володя, – розповідає Сергій Леонідович. – І син мій, який навчається в Шацькому лісовому коледжі, їздив зі мною. Прибули, почекали, поки родич вернеться з наряду, в якому був кілька днів. Коли зустрілися, то спитав його: «Як тобі тут, Володю?» – «А як... Вернувся з позиції – і слава Богу, що не вбили!».

Ці його слова дуже вразили. Тут розумієш, що кожен день може бути останнім. Тож там, де йдуть бої, зовсім інші цінності, ніж у звичному житті в тилу. Сергій Пшава, який був

Знай наших!
Фермер, який встановив у селі пам'ятник Богуну, воював в Афгані, а тепер допомагає бити путіна!

Закінчення. Початок на с. 1

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

«ПІД СТАРЕЗНОЮ ЛИПОЮ В СМОЛЯВІ, КАЖУТЬ, ВІДПОЧИВАВ ПОЛКОВОДЕЦЬ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО»

Працівниці СФГ Євгенія Маслічук, Оксана Поліщук, Марія Балабан і вже й Іриночка Балабан вдячні «Ниви» за роботу й людяність.

«Мені довелося проїхати всю Європу, а багатшою, як наша Україна, таки нема. Земля, природа, традиції, культура – те багатство українське вистає навіть у повітрі, не кажучи вже про нашу історію, якою, якби мала, то гордилася б кожна країна світу!» – звучать освідченням Батьківщини слова героя цієї публікації, учасника бойових дій в Афганістані, волонтера нинішньої війни ще з початку АТО й друга «Волині», завдяки меценатству якого й героїчеським волонтерам газети захисники читають на всіх фронтах ненависної війни.

Для краян Анатолій Маслічук – чоловік честі, інтелігент по духу й родовитий селянин, патріот, який на стількі шанує свою батьківщину, що звязав досліджувати її історію з часів козацьких й два роки тому власним коштом встановив у рідному селі Смо-

«Не схились ні перед ким, окрім як перед Господом Богом, та й то тільки з доброю волею!» – викарбувано на пам'ятнику слова Івана Богуня.

– Переповідають, Богун відпочивав під тією липою, коли виводив основну частину війська зі славновісної героїчної битви під Берестечком, – не без гордості каже пан Анатолій.

ДІД ВОЛОДЬКА ВКАЗАВ, ДЕ КОЗАЦЬКІ МОГИЛИ, ЯКІ РОЗОРВ КІЛГОСП

Неподалік села Перемиль навіть є хутір Богунівка. Подейкували, що таку назву поселенню свого часу дали в минулому столітті через переселенців з-за Бугу, але Анатолій Миколайович дослідив, що вона побутувала задовго до цих подій, і пов'язує її саме з іменем полковника.

Про козаків часів Хмельниччини він може розповісти годинами. Ще

як був дитиною, начувався оповідей сільських довожителів про те, що вони такі не минули Смоляву, відступили з поля Берестецької битви, про що свідчать багато знайдених потому речей із козацького побуту. Смолявці навіть припускали, що неподалік села міг бути похований сам Богун.

– Якоюсь ми з мамою Лідією сікли буряки, то вона теж розказала, що в полі була могила, та її розорвав колгосп, – пригадує хлібороб-краєзнавець, як шукав сліди козацького полководця у смолявській околиці. Звісно, у смерть Богуня не вірив, радше уявляв, як густими тоді смолявськими лісами той лицар на чолі війська пішов у бік Луцька, потому Поліссям паралельно «бетонці», бо за їхнє життя, як свідчить історія, його бачили вже під Києвом.

А могили Анатолій Миколайович таки знайшов. Двоюрідний брат-історик Микола Бешко згодовався, що про неї має пам'ятати односельця дід Володька (так доброзичливо в селі кликали старійшину).

«Оно там вона була, – махнув тоді довожитель рукою на межі між Смолявою й Богунівкою. Із золотого колосся могла виглядала до сучасників двома зубатими невисокими курганями. Найвірогідніше, вони стали місцем спочинку когось із поранених козаків. Невдовзі Анатолій Маслічук

У «Ниви» кажуть, що у Петра Сторожука й Аркадія Сенєги – золоті руки.

поставив на цьому місці пам'ятник хрест.

«НЕ ШУКАЙТЕ ВИННИХ, НЕ ПОГАНЬТЕ СВОГО...»

– Якби не було України й козаків, то не було б кому спинити турецькі й татарські орди перед Європою. Коли ми жили з поляками дружно, то й почувалися сильними перед ворогами в бою й у політиці. Але на заході це не подобалося німцям, а на сході – росії. Вороги завжди використовували нерозумні гонор поляків й упертість

«Без схожої на сонце хлібини від Анатолія Маслічука не вийхав ще, мабуть, жоден гість.»

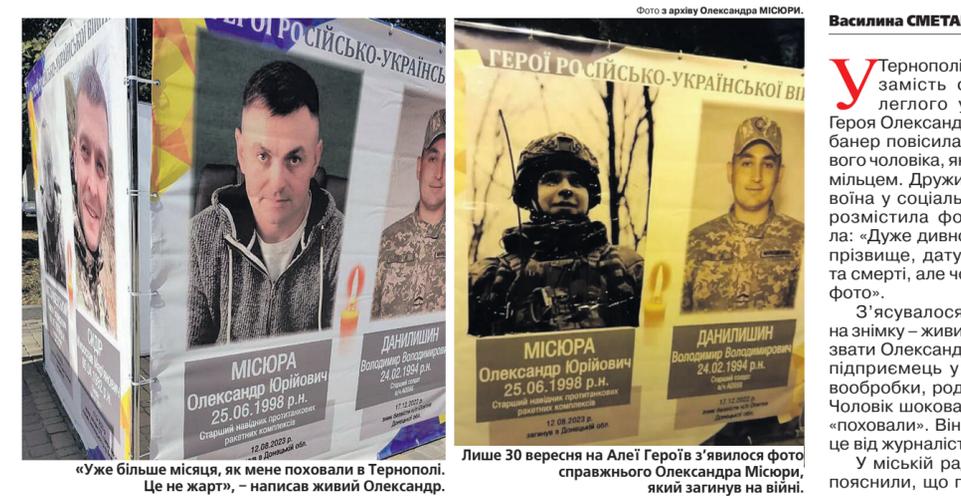
українців, щоб ті вдарились лобами. Не варто колупатися в минулому, шукаючи винних. Я готовий попросити вибачення в поляків за кожну вбиту козацьку дитину, жінку й чоловіка, якщо поляки готові попросити вибачення в нас, – мудро пов'язує тодішнє з сучасним пан Анатолій.

Усі, хто знайомий з Анатолієм Маслічуком, знають, що війна в Афганістані не спопеліла жорстокістю його людяність і доброту. Натомість йому до обурення болить хабарництво, невігластво, молодість із купленими дипломами, яка торгує на ринку, і те, що мало хто з неї хоче бути токарем, слюсарем, трактористом, комбайнером чи тваринником, на яких споконвіку тримається українське село.

Себе господар вважає великим

Шок!
Волинянин випадково дізнався, що його «поховали» на Алеї Героїв у Тернополі

Родина загиблого захисника була шокована, що на фото – чужа людина

«Уже більше місяця, як мене поховали в Тернополі. Це не жарт», – написав живий Олександр.

Пряма мова

Артем ФЕДЕЦКИЙ, ексгравець «Дніпра», про те, як телекоментатор Ігор Циганик прийшов у суд брати на поруки одіозного олігарха Ігоря Коломойського і заявив, що він багато зробив для «Дніпра» (хоча насправді за Коломойського «Дніпро» ліквідували. – Ред.):

Школа, що команди немає, що так вчинив керівник із командою, що вона зникла. Команда з такою історією... Так не можна було робити... Щодо Циганика – мені на нього навіть огидно дивитися. Людина показала, хто є хто.

ШУКАЄМО У КОМАНДУ
дизайнера-верстальника газет
Вимоги: знання програм Adobe InDesign, Adobe Photoshop, Adobe Illustrator, Adobe Acrobat, Microsoft Word, Corel Draw, Quark Xpress.
Резюме надсилати на адресу: tsikava.gazeta@gmail.com.

Газета «Волинь»: 84-й рік довіри читачів
Наші передплатні індекси:
30 000, 60 306 (Волинська область);
97 847 (Рівненська область);
61 136 (інші області України).

Мінімальна зарплата в Україні в 2024 році зростає до 8 тисяч гривень (зараз – 6700 грн.). Також планується індексація пенсій, повідомив прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Погляд

Олеся БАНАДА,
редакторка відділу
інтернет-новин газети «Волинь»

Лікуйте душу лісом

Люблю, коли стрічка фейсбуку рясніє світлинами грибів. Особливо боровиків із коричневими, як стиглі каштани, шапочками, на пружних ніжках. Вони ховаються серед моху, під деревами, визирають крадькома з-під опалого листа. Самій тепер нечасто випадає поїхати до лісу, то хоч за когось можна порадити і помилуватися трофеями «тихого полювання»

Для багатьох волинян ходити по гриби – справжнє хобі. Вони збирають повні кошики та відра врожаю. Потім фотографують, знімають відео, діляться в соцмережах, заряджають інших позитивом і непереборним бажанням невідкладно покинути всі справи і вирушити до лісу.

От і нещодавно «Волинь» писала про Наталію Литвинчук, у сімейний кошик якої за раз потрапило 316 білих грибів. А на сайті volyn.com.ua розповідали про Федора Шевчика з Полиць Камінь-Каширського району, який минулого року 27 кілограмів одних білих насушив. А найбільшим його трофеєм був боровик вагою 1,7 кілограма. Як не захоплюватися такими грибниками?

Я також дуже люблю «тихе полювання». Неквапливо йдеш між рядочками сосен, і тишу порушує лише потріскування сухих гілок під ногами. А навкруги таке свіже, чисте, повне хвойних пахоців повітря, що спочатку здається аж дух забиває. Ну і яка ж радість, коли, «прочесавши» поглядом застелену шипотю і мохом землю, нарешті знаходиш білого грибочка! І починаєш шукати пару, бо ж зазвичай вони ростуть не поодиночці. Або натрапляєш на маслюки, що поховалися між вересом, і за кілька хвилин маєш повен кошик. А зеленічки, які викопуєш із піску, – то взагалі окрема історія.

Змалку для мене похід по гриби був справжньою пригодою. Колиш у лісі, за кілька кілометрів від села, жила самотня баба Олена, яка товаришувала з нашою сім'єю. У її хаті не було світла, їжу готувала вона в бляшанках і ходила боса до самої зими. Після смерті баби мій тато наглядая за її хатиною, тож ми завжди, коли ходили по гриби, навідувалися туди подивитися, чи все гаразд. Як мені цікаво було в тій хаті! Нас зустрічали темні сні, а кожен куточок, здавалося, дихав таємницями. Як та жінка жила там стільки років?.. Не боялася нічого і ходила в село тільки у неділі чи свята до церкви. Шкода, що за роки вандалі розібрали хатинку по дошках, розбили там піч. Може, шукали цінні речі, але звідки ж могли бути коштовності в бідної бабусі?..

...Побувши в хаті, ми йшли по своїх грибних місцях і насолоджувалися трофеями. А насамкінець, зголоднівши, смажили на багатті сало. Досі у пам'яті ті чудові моменти.

...Людам хочеться радості. Мабуть, на підсвідомому рівні ми шукаємо ті зачіпки, які витягнуть нас із рутини, відірвуть від проблем, дадуть змогу перезавантажитися. Треба швидше вибратися по гриби. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.
Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

Прокляття знято: 22-річний український півзахисник лондонського «Челсі» Михайло Мудрик забив свій перший гол за «синіх».

Це сталося у переможному матчі над «Фулгемом» – 2:0. Гольова «засуха» Михайла тривала аж 20 матчів. Щоправда, у перерві Михайло був замінений, бо відчув дискомфорт у стегні. І це тривожить напередодні відбіркових матчів до Євро-2024, адже травму отримав ще один півзахисник збірної України – гравець іспанської «Жирони» Віктор Циганков.

Кримінальне читиво

Про цей трактор уже кілька місяців гуде вся Україна.

У подвійному дні причепа трактора везли до західного Бугу 5000 пачок цигарок

Але контрабандисти, які намагались переправити в Польщу партію сигарет, заплатять лише штраф. Усі троє зловмисників заперечували провину і заявляли, що пішли ввечері до річки на риболовлю, але ніякого підтвердження цієї версії не було. Тож суд призначив їм по 13,6 тисячі гривень штрафу

Тетяна БУГАЄНКО

Як ідеться у постанові Любомльського райсуду, інцидент стався ввечері 14 липня на території Вишнівської громади. Прикордонник, який брав участь у затриманні порушників, розповів, що

того вечора його відправили на вказану ділянку кордону, оскільки надійшла інформація, що там можуть бути контрабандисти. Сидячи у засідці, він побачив трактор, який їхав біля кордону, а тоді з куців вийшли двоє чоловіків. Їх обох затримали.

«Один із затриманих (точно не пам'ятаю хто), здійснив дзвінок, після чого трактор здійснив маневр розвороту та намагався виїхати за лінію контрольно-слідової смуги, але також був затриманий. У подальшому під час огляду трактора з причепом під подвійним дном були виявлені цигарки», – розповів прикордонник.

Всього у днищі правоохоронці виявили 5 тисяч пачок сигарет. Про інцидент вони повідомили

поліцію, а також склали адмінпротоколи на трьох чоловіків.

Обвинувачені провини не визнали. Після затримання вони заявляли, що йшли на сінокіс, а тоді змінили версію і запевняли, що мали намір порибалити. Однак ні коси, ні вудок чоловіки з собою не мали. Також вони зазначили, що мають дозволи на перебування на контрольно-слідовій смугі, однак, як пояснили прикордонники у суді, навіть маючи такий дозвіл, чоловіки повинні були заздалегідь попередити правоохоронців про свій намір

«Після затримання обвинувачені заявляли, що йшли на сінокіс, а тоді змінили версію і запевняли, що мали намір порибалити. Однак ні коси, ні вудок чоловіки з собою не мали.»

піти до лінії розмежування.

Тож суддя Олег Павлусь, дослідивши матеріали справи, визнав трьох чоловіків винними у порушенні ч. 2 ст. 204-1 ККУ (спроба незаконного перетину кордону) і призначив їм по 13,5 тис. грн штрафу. Постанови щодо двох обвинувачених вже набрали законної сили. Але третій підозрюваний, як інформує захід.net, з рішенням не погодився і подав апеляцію. ■

Спорт

«За «Динамо» зараз так само сумно спостерігати, як і за «Шахтарем»...»

«Рівень нинішньої УПЛ – це колишня Друга ліга», – вважає колишній знаменитий футболіст кийвського «Динамо» і збірної СРСР, екстренер «Динамо» і національної збірної України Йожеф Сабо

Петро ПАС

Україня просто немає гри і якісних футболістів, – пояснює Йожеф Йожефович. – Ярмоленко вже відіграв своє, і від нього не потрібно вимагати чогось надприродного. Він уже не буде тягнути команду. У «Динамо» є футболісти, наприклад, Буяльський, які грають як вільні художники, а у відборі – нуль. Сьогодні у футболі потрібно вміти не тільки атакувати, а й відбрати!

«Микола Шапаренко мені подобався, але після серйозної травми від нього залишилася тільки половина його колишнього рівня».

Микола Шапаренко мені подобався, але після серйозної травми від нього залишилася тільки половина його колишнього рівня. Сподіваюся, він встане на ноги. Це робота, який уміє відбирати, віддавати, у

нього є швидкість. Але поки що в «Динамо» немає гравців! І, що найстрашніше, я не бачу характеру у футболістів, як у хлопців Юрія Вернидуба. Він скрізь уміє побудувати команду, чи то «Зоря», чи то «Шериф», чи то «Кривбас». Там що, кращі футболісти, ніж у «Динамо»? Вернидуб змушує своїх підопічних відпрацювати. А за «Динамо» зараз так само сумно спостерігати, як і за «Шахтарем».

– Йожефе Йожефовичу, що відбувається з Патріком ван Леувеном у «Шахтарі», чому нічого не виходить? – Це катастрофа! Там не тільки у ван Леувені проблема. Здається, що гравці в «Шахтарі» злетіли і зазналися, вважаючи, що вони кращі за всіх в Україні... Після того як «пішли» Йовичевича, у «Шахтаря» не виходить нічого. Ван Леувен нічого не може зробити. Виходить так, що одним рішенням зруйнували і «Шахтар», і «Зорю», тому що люганська команда після відходу нідерландця теж лихоманить.

– Як ви ще бачите проблеми в «Шахтарі»? – Взяли багато нових

гравців, які ще не влилися в команду. Можливо, ван Леувен дає великі навантаження, що гравці просто ніякі. У захисті взагалі жах. Підписали гравців з ім'ям, але вікових – це Чигринський і Ракіцький, які втратили швидкість. І Степаненко вже у віці, а заміни йому немає. Також у «Шахтарі» немає центрального нападника, який постійно навантажує захисників і весь час відкривається. Сікан не тягне, він слабенький.

– Але більшість цих футболістів за Ігоря Йовичевича досягали результату: стали чемпіонами УПЛ, гідно виступили в єврокубках, а за ван Леувена цього немає. Чому? – Я бачу, що за нідерландця у «Шахтарі» немає ігрової дисципліни. Буває, що суперник атакує, а гравці донецької команди просто стоять і дивляться. Ну що це таке?! Подивіться на Циганкова в «Жироні», не рахуючи останнього матчу з «Реалом». Його навчили і атакувати, і захищатися. У «Динамо» він такого не робив. А в «Шахтарі» так ніхто не грає – футболісти стоять і дивляться, як противник атакує. ■

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 9-го туру: «Верес» – «ЛНЗ Черкаси» – 0:0, «Шахтар» – «Ворскла» – 1:2, «Чорноморець» – «Зоря» – 0:0, «Минай» – «Оболонь» – 0:1, «Кривбас» – «Рух Львів» – 1:3, «Колос» – «Полісся» – 0:0, «Динамо» – «Олександрія» – 4:2, «Дніпро-1» – «Металіст 1925» – 1:0.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ НА 3 ЖОВТНЯ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	9	5	3	1	17:10	18
2.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	9	5	2	2	18:10	17
3.	«Чорноморець» (Одеса)	9	5	1	3	15:10	16
4.	«Полісся» (Житомир)	9	5	1	3	12:6	16
5.	«Динамо» (Київ)	6	5	0	1	20:10	15
6.	«Рух Львів» (Львів)	8	4	3	1	14:8	15
7.	«Дніпро-1» (Дніпро)	7	3	3	1	7:5	12
8.	«Ворскла» (Полтава)	8	4	0	4	10:15	12
9.	«Металіст 1925» (Харків)	8	3	2	3	6:6	11
10.	«Колос» (Ковалівка)	9	2	5	2	6:7	11
11.	«Оболонь» (Київ)	9	2	3	4	8:10	9
12.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	9	2	2	5	8:12	8
13.	«Олександрія» (Олександрія)	9	2	2	5	7:16	8
14.	«Верес» (Рівне)	8	1	3	4	6:10	6
15.	«Зоря» (Луганськ)	8	1	3	4	6:10	6
16.	«Минай» (Минай)	9	0	3	6	6:18	3

■ **Редакційний щоденник**

«Найважче втрачати бойових побратимів, боляче видаляти номери їхніх телефонів»

Фото із фейсбук-сторінки Олександра ПАСЕВИЧА.

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

Олександр Пасевич (він на фото крайній зліва): «Оце брати до краю! Я вас люблю!»

Вечера на двох із побратимом.

«Мужики, не здавайтеся, тримайтеся!». А рускіх він запевняє, що ногу йому не відріжуть – «через місяць-два, дай Бог, буду вас знову грохати...»

...НЕЗЛАМНІСТЮ ВОІНА, ЯКИЙ ПІСЛЯ ПОРАНЕННЯ ПІДЛІКОВУЄТЬСЯ І ЗНОВУ ІДЕ НА ФРОНТ

З Олександром Пасевичем із села Любешівська Воля Камінь-Каширського району ми познайомилися торік улітку, коли він після поранення під Бахмутом перебував у Волинській обласній клінічній лікарні, куди його доправили з Дніпра. Вже тоді чоловік на запитання, чи повернеться до побратимів, сказав: «Підлікуюся – і знову на передову»...

Так уже складається, що герої публікації, з якими зводять журналістські стежки, стають надалі добрими знайомими – хочеться знати їхню подальшу долю. А тепер соціальні мережі зробили це ще доступнішим, оскільки багато з тих, про кого розповідала у «Волині», стали фейсбучними друзями. Саме завдяки цьому восени 2022-го на сторінці Олександра Пасевича натрапила на світлинку, яка була ілюстрацією до того, що так і сталося: витягли хірурги з тіла бійця сто осколків, окріпнув він і поїхав далі воювати – вже в дорозі зустрівся з побратимом. Це він підтвердив і особисто, коли ми з ним переписувалися в приваті. «Дякую, що стежите за нами», – сказав воїн. А я подякувала йому, що відгукнувся, й додала: «Обіцяйте інтерв'ю (вже не в телефонному режимі чи з допомогою соцмереж, а при зустрічі) після війни».

На жаль, Перемога дається не так скоро, як хотілося б. Й ін-

терв'ю «при зустрічі» під мирним небом України само собою відкладається. А ось заочне спілкування триває. І вже нинішнього літа, майже рівно через рік, із фейсбук-сторінки Олександра дізнаюся про його чергове поранення. Знімок бійця, на якому він – у кріслі-візку із загінсованою ногою, й лаконічний підпис: «І слава Богу – могло бути гірше». А через декілька днів на продовження цього – відеосюжет, у якому чоловік звертається до побратимів: «Усім привіт, хто був на Вербі (в бою під селом Верба на Куп'янському напрямку Олександр Пасевич був поранений. – Авт.). Мужики, не здавайтеся, тримайтеся!». А рускіх він запевняє, що ногу йому не відріжуть – «через місяць-два, дай Бог, буду вас знову грохати...»

А потім, коли Олександр уже був на реабілітації в рідному селі Любешівська Воля, ми з ним спілкувалися по телефону. Він розповідав, що багато хто не вернувся 3 серпня з бою. Казав: «Найважче втрачати бойових

побратимів, боляче видаляти номери їхніх телефонів». І повторював те, що чула від нього й торік після першого поранення: «Підлікуюся – і знову на передову». Тому, як висловився, й на комісування не йшов, знаючи від батальйонного медика, що вже є всі підстави потрапити у списки на демобілізацію. «Був такий дух і є: після реабілітації – до своїх хлопців!».

А поки що треба набутися з коханою дружиною, донькою й сином, батьками, натішитися природою рідного Полісся з її лісами й озерами – усім тим, що буде снитися на війні й додавати сили духу у найтяжчі миті.

...ЗА ЧИМ СУМУЮТЬ У НІМЕЧЧИНІ БІЖЕНЦІ-ЛУЧАНИ

Серед тих, хто на початку повномасштабного вторгнення росії в Україну виїхав за кордон, – подружжя Романчуків з обласного центру з незвичайною історією кохання, про яку наша газета свого часу розповідала.

Вікторія народилася з вадою хребта. Одне слово, сталося так, що дівчинка, а згодом уже доросла дівчина була нерозлучна з візочком. Шлях її чоловіка до їхньої зустрічі теж непростий: він був залежним від наркотиків і попросився із гріховним життям, коли покався й прийняв хрещення. Дороги майбутньої пари перетнулися завдяки церкві «Фіміам». Трохи більш як шість літ тому вони одружилися. Мріяли про дітей. Але Бог повів так, що через три роки молода сім'я всиновила хлопчика – свого Олежика, життя котрого починалося в сирітському будинку. Від мрії, аби самим народити дитину, не відмовлялися. Але, як говорили, їх не засмутить, якщо цього не станеться, бо мали намір у такому випадку взяти ще одне малю із сиротинця, щоб син мав брата чи сестричку.

Романчуки, які належать до людей, котрі воліють колекціонувати не речі, а відчуття і враження, мріяли об'їздити якнайбільше країн. Першу мандрівку утроще із сином прискорили велика війна. Реабілітаційний центр «Агапе» в числі перших відправив їх за кордон. Про їхнє перебування в Німеччині стало відомо з фейсбук-сторінки Вікторії. А вже з подальшого спілкування з нею у приваті дізналася, що подружжя чекає... донечку (так буває, що Бог обдаровує великодушних людей, котрі поділилися своєю любов'ю з дитиною, позбавленою батьківського тепла). Торік у жовтні це чекання увінчалось радістю. «Доцю назвали Валерією, – писала жінка, додаючи такі рядки: – Дуже сумуємо за Луцьком і хочемо повернутися, як тільки закінчиться війна».

А потім, впродовж майже року, у соцмережах можна було побачити, як у Німеччині Романчуки облаштувалися. У них – гарне, затишне житло, супер-роковий, очевидно, електровізок, на якому жінка безперешкодно пересувається з двома дітками вулицею. І тато з мамою, і їхні син та донька – усміхнені, життєрадісні. То, може, вже й суму за домівкою нема? Може, ці молоді люди – якраз ті, хто залишиться за кордоном? Адже за прогнозами експертів, які були оприлюднені в липні цього року, після війни до України повернуться від 40 до 70 відсотків українців. Тобто 30 відсотків тих, хто виїхав, остаточно виберуть

життя в якійсь із країн Європи чи десь на американському материку. За більш песимістичними прогнозами, кількість українців, які не повернуться, може сягати і 50 відсотків, тобто приблизно 3–3,5 мільйона...

Приводом для чергового спілкування з Вікторією став її допис на фейсбук-сторінці, котрий свідчив, що лучанка, перебуваючи за кордоном, долучилася до волонтерства на допомогу Збройним силам України. «Дружина та мама двох чудових діток», як вона себе представила, повідомляла: «Маю двох молодших рідних братів, які захищають нашу Україну від загарбників. Нашу Україну від загарбників. Нині взвод, у якому вони служать, потребує автомобіля. Прошу всіх небайдужих долучитися до цього збору й максимально поширити цей допис. Кожна гривня цінна!». Стосовно того, чи вдалося зібрати необхідну суму, Вікторія повідомила, що, «на щастя, наші люди готові вкладати в Перемогу». Кошти були зібрані, залишалось купити авто й сконтражувати з чоловіком, який пережене його за місцем призначення на передову.

Слово за словом – й ми перейшли до того, що мене наразі особливо цікавило: чи не змінився настрій, сповнений ностальгії за домівкою, на другому році життя в Німеччині? І ось що відповіла Вікторія: «Ми дуже хочемо повернутися додому. Тим більш зараз, коли помер мій тато й хотілося б бути поряд із рідними, а особливо – мамою: вийшло так, що сестра живе в Україні, але далеко від Луцька, брати воюють, а мене, котра мешкала в сусідньому з мамою під'їзді, війна змусила поїхати в чужу країну за півтори тисячі кілометрів». Щодо міграційної статистики, то вона в лучанки «своя»: «Із 60 знайомих мені людей, які виїхали під час війни, в Німеччині хочуть залишитися, можливо, 5–7 чоловік».

І насамкінець про те, чому й після життя в комфортній країні ностальгійний настрій не полишає: «У Німеччині і добре, і складно. Добре, що фінансовий стан кращий і доступність для таких людей, як я, передбачена: я можу самостійно погуляти вулицями міста з двома дітьми. Але я сумую за своєю родиною, церквою, друзями, роботою. І взагалі – за своєю мовою, краєвидами, рідним повітрям». ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
E-mail: volyn476@gmail.com
Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● В селі Угринів Луцького р-ну продається газифікований будинок (8x13м) з надвірними спорудами. Ціна договірна. Тел. 066 498 55 36.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю двигун-барабан або поворотний круг до фуражира. Тел. 068 564 04 74, 050 610 70 82.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут,

формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (на сипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щєбінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щєбінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щєбінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

● Продам саджанці малини сорту «Зюгана», високоврожайний, ремонтантний (осінній) сорт. Тел. 099 261 36 20, 068 931 45 06.

● **Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11, та 13 см. Великий вибір кольорів, матові, глянцеві, під золотий та темний дуб, парпети на фундамент, шапки на стовпчики.** Тел. 096 129 25 88, 050 644 68 40.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 390 55 59.

● Роблю ремонт дахів євроруберойдом квартир, балконів, гаражів, козирків у багатопверхових будинках. Тел. 099 310 32 94.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене посвідчення учасника бойових дій, видане на ім'я Решетняк Віктор Вікторович, 04.08.1965 р.н., вважати недійсним.

● Загублене посвідчення учасника бойових дій, видане на ім'я Овчаренко

Олексій Євгенійович, №134263 від 24.05.2021, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного, видане на ім'я Літвінчук Василь Григорович Нововолинським ОРВК Волинської області, №305299, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток, серія НК 5995834, виданий на ім'я Зеленко Віктор Миколайович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення учасника бойових дій, серія Б №061944, видане на ім'я Демчук Сергій Миколайович, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного, видане на ім'я Карпінчук Андрій, №6134, вважати недійсним.

РЕКЛАМА

Працюємо за попереднім записом.

П.П. БУРМАКА Н.П.
7, 14, 21 жовтня

ефективне лікування від **АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне **www.nadiya.com.ua**

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Наша історія**Сотенного УПА Пантелеймона
Хоцевича на псевдо Яр чекісти
боялися навіть мертвого**Закінчення.
Початок на с. 12**Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач
Кортеліського історичного музею**

Після цієї перемоги бригада на деякий час затримується у Любешівському районі. 10 лютого на місці постою в лісі біля Білого озера війська НКВД знову розпочали наступ. Повстанці відбили ворожі атаки та відійшли на правий берег річки Прип'ять.

17 лютого військам НКВД, серед яких були прикордонники, вдалося несподівано нападати на повстанський табір. У ході кровопролитного бою, загинуло понад 20 козаків. Ворог втратив убитими 28 чоловік. Серед повстанців починається епідемія тифу. Одночасно хворіє близько 40 осіб. Через великі втрати командир бригади прийняв рішення розформувати третю сотню та поповнити її вояками першу і другу.

Яр був призначений командиром чоти, яка охороняла повстанський шпиталь. Незабаром отримав важке поранення руки і тривалий час лікувався. У другій половині 1945-го він перейшов у підпорядкування надрайонного провідника Служби безпеки ОУН на псевдо Євген і очолює СБ у Ратнівському районі.

Про високе становище в ОУН Яра свідчить і його участь у зустрічі Євгена в квітні 1947 року із надрайонним провідником ОУН Старовижівщини Андрієм Михалевичем (Косом). Боївка Хоцевича оперувала переважно в районі сіл Поступель, Заброди, Адамівка, Лучичі, Якушів, Броди, Гірники та Комарове. У довідках Ратнівського райвідділу МГБ згадується про напади боївки на сільські ради в Комаровому та Гірниках: «У листопаді 1947 року бандгрупа на чолі з Яром – Хоцевичем Пантелеймоном Омеляновичем – здійснила напад на приміщення сільської ради

Викопане з могили тіло Пантелеймона Хоцевича. На жаль, іншого фото повстанця історія не зберегла.

Жовто-голубий бант із синьою стрічкою і хрестом вилучені для долучення до даного акта як речові докази.

села Комарове, де бандитами ОУН був убитий голова сільради Горнік та боець винищувальної групи. Зброю, яка їм належала, забрали бандити ОУН. Крім того, вони забрали із приміщення сільради погосподарські книги населення села Комарове».

Про іншу повстанську операцію більш детально розповідається в інформації надрайонного провідника ОУН Андрія Михалевича, який у той час використовував псевдо «13».

«НАПАД НА СЕЛО ГІРНИКИ

Дня 15.VIII. 1947 р. повстанці в числі 6 осіб, під командуванням «13», узброєні в 6 автоматів ППШ, зробили напад на село Гірники Ратнівського району Волинської області з ціллю захопити документи сільради та забрати товари в кооперативі. Ворог в числі 6 осіб озброєний в 4 кріси, 1 автомат ППШ, 1 СВТ і 5 гранат, в тому числі 4 істрибки, голова і секретар сільради.

Прибувши під село, проведено від селян розвідку про ворога і тихо бойовим порядком пішли в село. Спершу охопили будинок, де містилася кооператива.

Постукали, відчинив господар двері і повстанці вскочили в сіни, відірвали замка від комори і були в кооперативі. Забрано і знищено товарів за совітським підрахунком на 30000 крб. А саме: сірників 1300 пачок, мила до прання близьки 20 кг, пасти до обуви 30 пачок, панчіх 58 пар, крем Аврора 84 коробок, крем до гоління 36 пакунків, кольошів 4 пари, нитки 42 катушки, шкіри на чоботи на 2 пари і інші дрібниці. Решта товарів, що неможливо було забрати, zostалися на місці знищені: ячюк около 2000 штук, вилито на землю 100 літрів вина...

Потім охоплено приміщення сільради, в якій було двох дежурних при телефоні. Постукали в вікно і сказали «Атварі бістро нам нужна к телефону, в селє єсть бульбаші». Дежурні не зорієнтувалися, з ким говорять, скоро відчинили двері. Знищено в сільраді 13 портретів совітських достойників і знищено 12 лозунгів, забрано апарат телефонного зв'язку і документи сільради та документи комсомолу. При цьому знайдено в сільраді одного сов. кріса та гранату, що були власністю одного істребка, який мав дижурити в

сільраді, а в той час був у дівчат на вечерниціях.

Після цього оточили хату одного істребка, відчинили вікно і два повстанці вскочили в хату через вікно. Істребка в хаті не було, лише знайдено сов. кріса. При цьому забрано в нього радіоприймача. По закінченню операції в селі повстанці спокійно відійшли з села, після цього в селі був алярм, що було вистрілено около 15 разів з кріса. В цій операції відзначився др. Яр, втрат ворога не було. Власних втрат не було...

СЛАВА УКРАЇНІ – ГЕРОЯМ СЛАВА!

Постій дня 16.08. 1947 р. «13»

За даними відомого дослідника українського визвольного руху Ярослава Антонюка, Пантелеймон Хоцевич отримав смертельне поранення під час сутички в селі Заброди з оперативно-військовою групою МВС 27 лютого 1948 року.

Поранений двома кулями у груди, Яр утік від переслідування і заховався у клуні Олександра Шиманського. Свідчення Марії Хоцевич: «Я зустрілася з бандитами ОУН під час похорону брата мого чоловіка – Хоцевича Пантелеймона, який знаходився у діючій банді ОУН під кличкою Яр. Він був поранений і, знаходячись у Шиманського Олександра, помер. Це було зимою 1948 р. Увечері я пішла до Шиманського і побачила в нього в будинку труну і Яра, який у ній лежав. У будинку була сім'я Шиманського: жінка, дочка Ликерія, син Йосип і господар дому Шиманський Олександр. Також у домі сиділи два бандити – Олексюк Максим і другий невідомий. Цієї ж ночі Яр був похований на кладовищі в селі Забріддя».

А потім сталося те, що вразило не тільки забродівчан, а й жителів навколишніх сіл. Хтось доніс про підозріле поховання і чекісти розкопали могили та дістали з неї тіло, яке вже почало розкладатися. Мені вдалося знайти в архіві документ, у якому це описано.

АКТ

10 травня 1948 року місце Забріддя

Ми, нижчепідписані ст. оперуповноважений Ратнівського РО МГБ ст. лейтенант Петрушевський, оперуповноважений Ратнівського РО МВД мл. лейтенант міліції Гримашевич і солдат 3-го взводу 7 стрілецької роти Устименко склали даний акт про наступне:

На підставі даних, які поступили в Ратнівський РО МГБ, що на кладовищі с. Забріддя є свіжа замаскована могила, в якій похований бандит «Яр» – Хоцевич Пантелеймон Омелянович, в банді з 1944 року. Прибувши на місце, опитуванням жителів с. Забріддя встановлено, що на місці замаскованої могили із жителів с. Забріддя нікого не хоронили...

Умогили були виявлені дошки старих трун, а під низом, приблизно на глибині 180 см, була виявлена свіжа труна. Після виявлення цієї труни, вона з могили була піднята. При зовнішньому огляді труни було встановлено, що вона зроблена поспіхом із необструганих дощок. Після відкриття, в труні виявлено труп чоловіка, одягнутого у ватне обмундирування, на правій стороні грудей на гімнастерці пришитий жовто-голубий бант, на шиї синя стрічка з хрестом. Вилучений труп був показаний жителям с. Забріддя, які в ньому впізнали бандита Хоцевича Пантелеймона... Лікар, який прибув для медичного висновку, встановив, що труп 3-ї стадії розкладу, зі смертністю 2-2,5 місяці тому. При огляді тіла виявлено 2 кульових поранення – отвори в ділянці грудної клітки, з лівої сторони, з виходом двох отворів в ділянці лівої плечової впадини, поранення свіжі.

Старі рани, які вже зарубцювалися, в ділянці правого плеча і в ділянці правої сідниці. Два рубці в м'яких тканинах.

В РО МГБ є дані про те, що Хоцевич П.О. був у минулому двічі поранений, в праву руку і в ділянку сідниці. Після впізнання трупа було сфотографовано і зарито поза кладовищем.

Жовто-голубий бант із синьою стрічкою і хрестом вилучені для долучення до даного акта як речові докази. Акт медичного обстеження з фотографіями трупа, а також протоколи впізнання додаються до даного акта. Про що і склали даний акт.

Перед тим, як тіло Пантелеймона було закопане за межами кладовища, емгебісти його спалили. Місцеві жителі були дуже обурені такою зухвалою наругою. Люди знайшли спалені останки Пантелеймона і поховали на кладовищі. Чекісти знову їх викинули, і лише після того, як люди поховали прах під капличкою, дали йому спокій. ■

Неподобство**Поки пацієнти обідали,
спритник обкрадав палати**

Слідчі зібрали достатньо доказів та повідомили 55-річному рівнянину про підозру за п'ятьма фактами таємного викрадення чужого майна, вчиненого в умовах воєнного стану, а суд відправив зловмисника під варту

Оксана СКРИПАЛЬ

12 серпня до поліції надійшла заява жительки Вараського району, яка перебувала на стаціонарному лікуванні в одному із медзакладів Рівного: поки жінка вийшла на обід, із палати зник її мобільний телефон. Того ж дня надійшло аналогічне звернення і від іншої пацієнтки.

У результаті проведених розшукових заходів та слідчих дій поліцейські встановили особу зловмисника. Ним виявився 55-літній рівнянин, неодноразо-

во судимий за аналогічні крадіжки із лікарень. Свою злочинну діяльність він почав у 2016-му, тоді був засуджений до позбавлення волі, а у березні цього року звільнений умовно-достроково.

Утім, на шлях виправлення він не став – продовжив «обчищати» палати та кабінети у лікувальних закладах. Серед краденого — гроші й мобільні телефони.

Слідчі зібрали достатньо доказів і повідомили зловмиснику про підозру за ч. 4 ст. 185 КК України. Суд задовольнив клопотання слідчого та обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді 60 днів тримання під вартою із можливістю внесення застави.

Крім того, наразі на розгляді у суді перебуває кримінальне провадження щодо зловмисника із обвинувальним актом іще за шістьма фактами крадіжок, а також незаконного зберігання наркотичних речовин. ■

Увага, конкурс!**Що за «монстра» сьогодні
заховали журналісти?**

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані: вам сподобається!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 35 (2023)

Коли встане ви дивилися фільм жажів? Хоча нинішня війна – це найбільший із жажів, які можуть бути. Втім, сьогодні ми заховали дуже відомого «монстра». А вийти на нього вам допоможе ця задача. «1/4 одного числа дорівнює 2/3 другого. Знайдіть ці числа, якщо їхня сума дорівнює 66». До речі, дізнавшись згодом про цього «героя», вирішила «принести» його і нам пані, яку кожен із нас хоча б раз носив у житті.

Що ми заховали у гранатобузі?**Відповідь треба надіслати до 12 жовтня**

(включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Більше про нашу інтелектуальну вікторину читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Для душі

«Мій чоловік уміє бути ніжним і сердечним...»

Ще раз про те, яку силу несуть наші слова

Бруно ФЕРРЕРО, оповідання «Те, що...» з книги «Троянда також важлива: Короткі історії для душі» (Львів, видавництво «Свічадо»)

Фото із сайту 24tv.ua.

Часто ми більше любимо наших чотирилапих друзів...

ТЕ, ЩО НАМ КАЗАЛИ, КОЛИ МИ БУЛИ ДІТЬМИ:

«Не біжи; йди поволі; швидко; їж усе; мий руки; чисти зуби; мовчи; говори; перепроси; привітайся; ходи сюди; відчепись від мене; йди бавитися; не перешкоджай; вважай, бо впадеш; тим гірше для тебе; ти не вмєєш; ти замалий; я сам зроблю; ти вже

великий; йди спати; вставай, вже пізно; я маю роботу; бався сам; одягнися; не стій на сонці; йди на сонце; не розмовляй з повним ротом...»

ТЕ, ЩО МИ ХОТІЛИ Б ПОЧУТИ:

«Люблю тебе; ти гарний; я щасливий, що тебе маю; поговоримо про тебе; як почувашся? боїшся? чому не хочеш? ти дуже милий;

«Навколо тебе є багато людей, що чекають на слова, які хотіли почути ще в дитинстві.»

приємний; розкажи, що ти відчував; ти щасливий? мені приємно, коли ти смієшся; плач, якщо хочеш; кажи те, що хочеш; чому страждаєш? що тобі не подобається? довіряю тобі; мені приємно з тобою; хочу розмовляти з тобою; мені приємно слухати тебе; ти мені подобаєшся такий, який ти є; гарно бути разом; скажи, якщо я помилюся»...

Навколо тебе є багато людей, що чекають на слова, які хотіли почути ще в дитинстві.

Нервово смікаючи ручку своєї торбинки, одна пані сказала: «Знаю, що мій чоловік уміє бути ніжним і сердечним. Він завжди є таким із нашим псом». ■

■ Нехай смакує!

Ще є час запастися на зиму овочевими соками!

Ми більше звикли до фруктових соків, і не всім відомо, що овочеві легше засвоюються, швидко насичують організм мінералами і вітамінами

Фото із сайту ukr.media.

Лікарі не радять пити овочеві соки зранку, тим більше натщесерце. Краще споживати їх не в концентрованому вигляді, а навпіл розбавляючи водою.

До того ж важливо, що у них значно менше глюкози та фруктози. Окрім того, багато з них мають і лікувальні властивості. Так, буряковий сік сприяє очищенню крові, поповнює запаси фолієвої кислоти, але він доволі концентрований, тому його розбавляють іншими – фруктовими або овочевими. Морквяний – справжня знахідка для здоров'я печінки та шлунка, ну а користь цього овоча для зору вже давно не викликає сумнівів. Гарбузовий, крім вітамінів та мінералів, містить ще й велику кількість харчових волокон, які є запорукою стрункої фігури. Томатний захищає серце, судини та нирки, а також підтримує баланс вітамінів А, С і групи В. Тож не вагайтеся – готуйте овочеві соки та фруктово-овочеві мікси.

ТОМАТНИЙ

Він зовсім не схожий на сік із пакетів, адже виходить досить густим, насиченим і смачним. Його, відкривши взимку, можна і в борщ додати, і використовувати як напій

Інгредієнти: помідори, сіль (в розрахунок 10–15 г на літр соку), цукор (приблизно 100 г на 9 кг помідорів).

Приготування. Томати вмити, зрізати всі пошкодження, грубі частини біля

плодоніжки, пократити шматочками, скласти в емальовану каструлю, поставити на вогонь, довести до кипіння, тоді зменшити полум'я і варити протягом 20 хвилин. Гарячими перетерти помідори через сито, влити в чисту каструлю, додати сіль, цукор, знову довести до кипіння і проварити 7–10 хвилин. Готовий томатний сік розлити в стерилізовані банки і закрити.

МУЛЬТІОВОЧЕВИЙ

Можна заготовити такий овочевий сік на зиму, беручи складники не в чітких пропорціях, а за власним смаком

Інгредієнти: морква, перець болгарський, помідори, сіль та цукор – до смаку.

Приготування. Всі овочі переберіть, промийте, видавіть перестьїглі та зіпсовані.

Наріжте їх шматочками такого розміру, щоб вони легко проходили в горловину соковижималки. Пропустіть через апарат овочі, злийте сік у каструлю і поставте на вогонь. На літр соку всипте не більше 1 ст. л. солі і 1 ч. л. цукру. Закип'ятіть на малому вогні і проваріть 5–8 хвилин. Заздалегідь простерилізуйте слоїки і металеві кришки. Розлийте сік у підготовлену гарячу тару, закатайте. Банки переверніть дорізом і закутайте ковдрою на добу. Потому поставте слоїки кришками вгору і залиште так на тиждень, щоб поспостерігати: якщо бродіння не видно, вносьте на довготривале зберігання в льох або комору.

ГАРБУЗОВО-ЛИМОННИЙ

Смачний і корисний напій завжди буде під рукою

в зимові холоди, особливо стане у пригоді в період епідемій. Його можна довго зберігати в холодильнику або в стерилізованих банках

Інгредієнти: 1 кг м'якоти гарбуза, 250 г цукру, 2 л води, 1 лимон.

Приготування. Підготовлену м'якоть гарбуза натираємо на тертці і заливаємо киплячим цукровим сиропом. Перемішуємо і варимо на слабкому вогні протягом 15–18 хвилин. Охоложену гарбузову масу подрібнюємо за допомогою сита або блендера. Відразу ж додаємо свіжовичавлений лимонний сік, доводимо до кипіння, уварюємо 10–15 хвилин, помішуючи, після чого розливаємо його у стерилізовані банки і закатуємо.

МОРКВЯНИЙ

Він діє профілактично, не викликає побічних ефектів, а ще – покращує зовнішній вигляд шкіри

Інгредієнти: 4 моркви, 1 стебло мангольда (листового буряка), 1 яблуко, 1 жменька м'яти, 1 см кореня імбиру, 1 лимон, 250 мл води.

Приготування. Помийте овочі і фрукти, почистіть їх, поріжте на шматочки і приготуйте сік за допомогою соковижималки. Натріть імбир на дрібній тертці, мангольд і м'яту збийте блендером до однорідної консистенції. Змішайте всі інгредієнти, додайте воду і ще раз збийте. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 9–15 жовтня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Ваша активність не повинна переходити у войовничість, тільки в такому випадку можна розраховувати на стабілізацію матеріального становища. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Поспішіть закінчити важливі справи, подумайте, що можна зробити заздалегідь. Остерігайтеся азартних ігор. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Помоліться за близьку людину напередовій! У вихідні контролюйте емоції, щоб не наговорити зайвого. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.**

РАК (22.06 – 22.07)

Подолайте сумніви й невпевненість у власних силах – і це принесе вам успіх. Вихідні можуть пройти в дружньому спілкуванні. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Щоб зробити заплановане, вам треба зосередитись на найголовнішому. Не забувайте про ранковий поцілунок. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Доведеться відстоювати свої погляди, але не відмовляйтеся йти на поступки в дрібницях. У вихідні на вас чекає відповідальна робота. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – п'ятниця.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Удача на вашому боці. Ваш професійний авторитет зростатиме, але натомість на вас ляже величезна відповідальність. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – п'ятниця.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Запорука вашого успіху – у працьовитості й терпінні. Проявіть чуйність і увагу – хтось із близьких потребує допомоги. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – середа.**

СТРИЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Вашої молитви потребує близька людина. Вчасно реагуйте на інформацію, пов'язану з роботою. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.**

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Щоб здобути лідерство, вам необхідно стати дипломатом і не квапити події. Зателефонуйте батькам! **Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Маєте у церкві поставити свічку за спасіння душі когось із родичів. А на роботі все вирішуватиметься без напруги, знизиться конфліктність у колективі. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Наберіться терпіння, не доводьте взаємини до войовничості, тільки в такому випадку можна розраховувати на стабільність та успіх у справах. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.** ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нової» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Політики	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	УЛИЦЬКИЙ Василь Михайлович	БАНАДА Олесь Андріївна
Відповідальний секретар	Економіка	Передплати і розповсюдження
ХАРЧУК Олена Андріївна	ЛІСОВА Алла Степанівна	ШВАБЮК Галина Іванівна
Літературні редактори	Інформації	Спеціальний кореспондент
МІСЮК Олена Миколаївна ЧАПКО Любов Вікторівна	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529900002600700803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ: 30000, 60306 (для читачів ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ), 97847 (для читачів РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ), 61136 (для читачів ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).

Регістраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 1282.

Наша історія

Сотенного УПА Пантелеймона Хоцевича на псевдо Яр чекісти боялися навіть мертвого

Одним із найбільш відомих повстанців Ратнівщини був Пантелеймон Хоцевич, 1906 року народження, житель хутора Діброва біля села Заброди нинішнього Ковельського району. В УПА Пантелеймон вступив навесні 1943-го і незабаром став командиром сотні в загоні «Помста Полісся». Цей загін у серпні 1944 року переформовується у бригаду «Помста Базару», яка діяла на Берестейщині та у північній частині Волині від Ковеля і аж до Кобрини та Пінська

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

Забродівець Артем Марков згадує, що Хоцевич жив по сусідству і часто приходив молоти на жорнах жито. Він був високий на зріст, міцний. Мав на господарстві пару коней та дві корови. Інший учасник тих подій – Федір Савчук із села Повіть Кобринського району білорусі розповідав, що він воював у сотні Яра і дуже високо оцінював свого командира. За його словами Яр був грамотний, дуже добре ставився до хлопців і водночас підтримував сувору дисципліну. Він попереджав: якщо вояк візьме хоча б щось у селян без дозволу, відразу ж буде розстріляний. Про бойові дії загону під командуванням Пантелеймона Хоцевича є згадки і в «Літописі УПА». Так, 8 жовтня 1944-го відділ під командою Яра напад на станцію стрибків у селі Великі Болота біля Кобрини.

«Поле бою відділом опановано. Ворог втратив двох убитими, одного раненим і 8 осіб полов-

Фото із сайту uinr.gov.ua.

Героїчний подвиг повстанців надихнув воїнів ЗСУ на боротьбу з російськими окупантами.

лено. Втрат власних не було. Здобуто 10 крісів і 1 ППШ».

У листопаді-грудні відділ булавного Яра продовжує діяти на теренах Кобринщини, де нищив підрозділи НКВД і радян-

мста Базару» розташувалася на хуторах біля села Ворокомле на Камінь-Каширщині. Через донос місцевого сексота другу сотню бригади атакують червоні силою 150 чоловіків. Сотня

«Яр був грамотний, дуже добре ставився до хлопців і водночас підтримував сувору дисципліну. Він попереджав: якщо вояк візьме хоча б щось у селян без дозволу, відразу ж буде розстріляний.»

ську адміністрацію, що доценту грабувала населення. Різдво 1945-го зустрічали в селі Залухів Ратнівського району, а потім перейшли на хутір біля Великої Глуші.

Постійно доводилося вести важкі бої з військами НКВД. 21 січня 1945 року бригада «По-

зайняла оборону на краю хутора і стримала ворожий наступ. У цей же час третя сотня під командуванням Яра несподівано вдарилася енкаведистів з флангу і тилу. Ворог у паніці втік з поля бою, залишивши 11 вбитих, 6 поранених потрапили в полон. Закінчення на с. 10

Золоті слова

Фото із сайту bibliodivo.blogspot.com.

Любов – це гра, де двоє можуть грати та обоє вигравати.

(Єва ГАБОР (1919–1995), американська кіноакторка угорсько-єврейського походження, яка офіційно була 5 разів заміжною).

2023 ЖОВТЕНЬ

Ап. Якова Алфеева. Мч. Максима. Прп. Петра Галатійського.

9 **Понеділок**

Всесвітній день пошти.
День ріелтора.

☀ схід – 01:11, захід – 17:22. Спадаючий півмісяць. 24-й день.

☀ схід – 07:31, захід – 18:40. Тривалість дня – 11:09. Тривалість ночі – 12:51.

10 **Вівторок**

Свт. Амфілохія Володимирського.
Собор волинських свв.

День працівників стандартизації та метрології України.
Всесвітній день психічного здоров'я.
Всесвітній день хоспісів та паліативної допомоги.

☀ схід – 02:23, захід – 17:38. Спадаючий півмісяць. 25-й день.

☀ схід – 07:32, захід – 18:37. Тривалість дня – 11:05. Тривалість ночі – 12:55.

11 **Середа**

Прп. Феофана. Мц. Зінаїди.

Міжнародний день дівчаток.

☀ схід – 03:34, захід – 17:51. Спадаючий півмісяць. 26-й день.

☀ схід – 07:34, захід – 18:35. Тривалість дня – 11:01. Тривалість ночі – 12:59.

12 **Четвер**

Свт. Мартина Милостивого.

День держслужби спецзв'язку і захисту інформації України. Всесвітній день зору.
Всесвітній день боротьби з артритом.

☀ схід – 04:44, захід – 18:02. Спадаючий півмісяць. 27-й день.

☀ схід – 07:35, захід – 18:33. Тривалість дня – 10:58. Тривалість ночі – 13:02.

13 **П'ятниця**

Мц. Хриси (Злати).

Міжнародний день зменшення небезпеки лих. Всесвітній день яйця.

☀ схід – 05:54, захід – 18:12. Спадаючий півмісяць. 28-й день.

☀ схід – 07:37, захід – 18:31. Тривалість дня – 10:54. Тривалість ночі – 13:06.

14 **Субота**

Мч. Назарія. Прпп. Параскеви Сербської, Миколи Святоші, кн. Луцького.

Міжнародний день стандартизації.

☀ схід – 07:05, захід – 18:24. Молодий місяць. 0-й день.

☀ схід – 07:39, захід – 18:29. Тривалість дня – 10:50. Тривалість ночі – 13:10.

15 **Неділя**

Неділя 19 після П'ятд. Щмч. Лукіана Печер.

Всесвітній день боротьби з раком грудей.
День працівників харчової промисловості.
Міжнародний день білої тростини.

☀ схід – 08:18, захід – 18:36. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀ схід – 07:40, захід – 18:27. Тривалість дня – 10:47. Тривалість ночі – 13:13.

Погода

Вітер прожене тепло

Середньомісячна температура повітря першого місяця осені в Луцьку дорівнювала +18,1°C, що на 4,3°C вище за кліматичну норму. Цьогорічний вересень став найтеплішим в обласному центрі за всі роки спостережень (з 1946 року)

За місяць зафіксували чотири температурних рекорди. Найхолодніше у Луцьку було 16 вересня (+8,4°C), а найтепліше – 13 вересня (+28,7°C).

Опадів випало 51,6 мм, або 96% кліматичної норми.

Середня температура по області становила 17,6°C, що є найвищою для вересня за весь час спостережень.

За прогнозом синоптиків, 4 та 5 жовтня на Волині буде хмарна погода з проясненням, без опадів. Вітер південно-західний, 10–15 м/с. Температура повітря вночі 10–15°C, вдень 14–19°C тепла.

6 жовтня очікується хмарна погода з проясненням, без опадів. Вітер північно-західний, 10–15 м/с. Температура повітря вночі 8–13°C, вдень 13–18°C вище нуля.

У вихідні буде переважно хмарно. Вітер західний, 10–15 з поривами 15–20 м/с. Температура повітря вночі 7–12°C, вдень 13–18°C з позначкою «плюс».

Се ля ві

Фотоколаж із сайту sylpravdy.com.

У шлюбі вони прожили 30 років.

Розлучення по-королівському

Народний депутат від Ковельщини Степан Івахів після розриву стосунків з дружиною Світланою (обоє на фото) зобов'язався щомісячно платити 15 тисяч доларів США аліментів, допоки його донька не досягне повноліття. Двоє старших дітей – уже дорослі

Юрій ХРУЩ

Після 18-річчя доньки сума аліментів зростає до 20 тисяч доларів протягом наступних п'яти років. Також, попри великі фінансові затрати на аліменти, представник партії

«За майбутнє» погодився надавати додаткові гроші, якщо в цьому виникне потреба у його доньки.

Як відомо, у 2022 році Степан Івахів посів 54-те місце у рейтингу найбагатших українців. ■

Усміхніться!

В дитинстві завжди хотіла дізнатися, що було в російській казці далі, після того, як Іван-дурень став царем. Тепер знаю...

Дзвінок у службу підтримки:
– У мене принтер мене папір, що робити?
– Поставте його в туалет...

Квартирна господиня питає у своєї квартирантки-студентки:
– Чого ж то твій брат до тебе більше не заходить?
– Та цей гад знайшов собі нову сестру...

Цікавий факт. 90% причин поломки комп'ютера сидять навпроти нього.

Бульдог гуляє у дворі, бачить пуделя, що сидить на балконі, і каже йому:

– Виходь, разом погуляємо.

– Не можу, мене замкнули.

– А ти стрибни з балкона.

– Ага, щоб у мене була така ж морда, як у тебе?

А ви теж помітили, що кожен начальник любить пунктуальних підлеглих уранці й чомусь ненавидить увечері?

Якби печінка мала руки, то вона б вилізла і задушила горлянку.

Зверніть увагу!

МАГНІТНІ БУРІ У ЖОВТНІ

Слабкі: 13–15, 23–26.

Середні: 29–30. Сильні: 5 жовтня.

Джерело: fakty.ua.